உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - தாண்டவராயசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

கைவல்யநவநீதம்

மூலம்.

இஃது

சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங்கோயிலூர்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணுக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

கோயிலூர் ஏட்டுப்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விய௵ வைகாசி௴

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைவல்ய நவநீதம்

மூலம்.

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

பொன்னிலமாதராசை பொருந்தினர்பொருந்தாருள்ளந்
தன்னிலந்தரத்திற்சீவ சாக்ஷிமாத்திரமாய்நிற்கும்
எந்நிலங்களினுமிக்க வெழுநிலமவற்றின்மேலாம்
நன்னிலமருவுமேக நாயகன்பதங்கள்போற்றி. (க)

ஈன்றளித்தழிக்குஞ்செய்கைக் கேதுவாமயனுய்மாலாய்
ஆன்றவீசனுமாய்த்தானே யனந்தமூர்த்தியுமாய்நிற்கும்
மூன்றமுத்தனுமாயின்பப் புணரியாதவனுய்நாளும்
தோன்றியவிமலபோதசொரூபத்தைப்பணிகின்றேனே. (உ)

எவருடையருளால்யானே யெங்குமாம்பிரமமென்பாற்
கவருடைப்புவனமெல்லாங் கற்பிதமென்றறிந்து
சுவரிடைவெளிபோல்யானென் சொரூபசுபாவமானேன்
அவருடைப்பதுமபாத மனுதினம்பணிகின்றேனே. (ங)

என்னுடைமனதுபுத்தி யிந்தியசரீரமெல்லாம்
என்னுடையறிவினலே யிரவிமுன்னிமமேயாக்கி
என்னுடைநீயுநானு மேகமென்றைக்கியஞ்செய்ய
என்னுடைக்குருவாய்த்தோன்று மீசனையிறைஞ்சினேனே.

அந்தமுநடுவுமின்றி யாதியுமின்றிவான்போற்
சந்ததமொளிருஞான சற்குருபாதம்போற்றிப்

பந்தமும்வீடுங்காட்டப் பரந்தநூல்பார்க்கமாட்டா
மைந்தருமுணருமாறு வஸ்துதத்துவஞ்சொல்வேனே. (௫)

படர்ந்தவேதாந்தமென்னும் பாற்கடன்மொண்டுமுன்னூற்
குடங்களினிறைத்துவைத்தார் குரவர்களெல்லாங்காய்ச்சிக்
கடைந்தெடுத்தளித்தேனிந்தக் கைவல்யநவநீதத்தை
அடைந்தவர்விடயமண்டின் டலைவரோபசியிலாரே. (௬)

முத்தனைவேங்கடேச முகுந்தனையெனையாட்கொண்ட
கர்த்தனைவணங்கிச்சொல்லுங் கைவல்யநவநீதத்தைத்
தத்துவவிளக்கமென்றுஞ் சந்தேகந்தெளிதலென்றும்
வைத்திருபடலமாக வகுத்துநாசெய்கின்றேமே. (௭)

நித்தியவனித்தியங்க ணிண்ணயந்தெரிவிவேகம்
மத்தியவிகபரங்கள் வருபோகங்களினிராசை
சத்தியமுணாக்கவேண்டுஞ் சமாதியென்றாறுகூட்டம்
முத்தியைவிரும்புமிச்சை மொழிவர்சாதனமிந்நான்கே. (௮)

சமந்தமம்விடல்சகித்தல் சமாதானஞ்சிரத்தையாறும்
சமமகக்கரணதண்டந் தமம்புறக்கரணதண்டம்
அமர்தருகருமம்பற்று தருகலேவிடலென்றாகும்
மமர்செயுங்காமமாதி வரினடக்குதல்சகித்தல். (௯)

சிரவணப்பொருளைத்தானே சித்தஞ்சிந்திக்குமாறு
சரதமாய்வைக்குமித்தைச் சமாதானமென்பர்மேலோர்
பரமசற்குருநூலன்பு பற்றலேசிரத்தையாகும்
வரமிகுசமாதியாறு வகையின்சொற்பொருளிதாமே. (௧௦)

சாதனமின்றியொன்றைச் சாதிப்பாருலகிலில்லை
ஆதலாலிந்தநான்கு மடைந்தவர்க்கறிவுண்டாகும்

நூதனவிவேகியுள்ள நுழையாதுநுழையுமாகிற்
பூதசென்மங்கள்கோடி புனிதனும்புருடனாமே. (௧௧)

இவனதிகாரியானோ னிந்திரியங்களாலும்
புவனதெய்வங்களாலும் பூதபௌதிகங்களாலும் [பிப்
தவனமூன்றடைந்துவெய்யிற் சகித்திடாப்புழுப்போல்வெம்
பவமறுஞானதீர்த்தம் படிந்திடப்பதறினானே. (௧௨)

ஆனபின்மனைவிமக்க ளர்த்தமேடணைகண்மூன்றிற்
கானவர்வலையிற்பட்டுக் கைதப்பியோடுமான்போல்
போனவன்வெறுங்கையோடே போகாதவண்ணஞ்சென்று
ஞானசற்குருவைக்கண்டு நன்றாகவணங்கினானே. (௧௩)

வணங்கிநின்றழுதுசொல்வான் மாயவாழ்வெனுஞ்சோ
கத்தால், உணங்கினேனையனேயென் னுள்ளமேகுளிரும்வ
ண்ணம், பிணங்கியகோசபாசப் பின்னலைச்சின்னமாக்கி, இ
ணங்கியகுருவேயென்னை யிரக்ஷித்தல்வேண்டுமென்றான்.()

அன்னதன்சிசுவையைய னாமைமீன்பறவைபோலத்
தன்னகங்கருதிநோக்கித் தடவிச்சன்னிதியிருத்தி
உன்னதுபிறவிமாற்று முபாயமொன்றுண்டுசொல்வேன்
சொன்னதுகேட்பாயாகிற் றொடர்பவந்தொலையுமென்றார்.

தொடர்பவந்தொலையுமென்று சொன்னதைக்கேட்டபோ
தடமடுமூழ்கினான்போற் சரீரமுங்குளிர்ந்துள்ளாறி [தே
அடருமன்பொழுகுமாபோ லானந்தபாஷ்பங்காட்டி
மடன்மலர்ப்பாதமீண்டும் வணங்கிநின்றிதுசொல்வான். ()

சொன்னதுகேட்கமாட்டாத் தொண்டனானாலுஞ்சுவாமி
நின்னதுகருணையாலே நீயெனையாளலாமே

உன்னதுபிறவிமாற்று முபாயமொன் றுண்டென்றீரே
இன்னதென் றதைநீர்காட்டி யீடேற்றல்வேண்டுமென்றான்.

அடங்கியவிருத்தியானென் றறிந்தபின்செறிந்தமண்ணின்
குடம்பையுட்புழுமுன் னூதுங் குளவியின்கொள்கைபோலத்
தொடங்கியகுருவுமான்ம சொரூபமேமருவவேண்டி
உடம்பினுட்சிவனைப்பார்த் துபதேசமோதுவாரே. (௧௮)

வாராயென்மகனேதன்னை மறந்தவன்பிறந்திறந்து
தீராதசுழற்காற்றுற்ற செத்தைபோற்சுற்றிச்சுற்றிப்
பேராதகாலநேமிப் பிரமையிற்றிரிவன்போதம்
ஆராயுந்தன்னைத்தானென் றறியுமவ்வளவுந்தானே. (௧௯)

தன்னையுந்தனக்காதாரத் தலைவனையுங்கண்டானேற்
பின்னையத்தலைவன்றானாய்ப் பிரமமாய்ப்பிறப்புந்தீர்வன்
உன்னைநீயறிந்தாயாகி லுனக்கொருகேடுமில்லை
என்னைநீகேட்கையாலே யீதுபதேசித்தேனே. (௨௦)

என்னைத்தான்சடனுவுள்ளத் தெண்ணியோசொன்னீரையா
தன்னைத்தானறியாமாந்தர் தரணியிலொருவருண்டோ
பின்னைத்தானவர்களெல்லாம் பிறந்திறந்துழலுவானேன்
நின்னைத்தானம்பினேற்கு நிண்ணயமருளுவீரே. (௨௧)

இன்னதுதேகந்தேகி யிவனெனவுணர்வன்யாவன்
அன்னவன்றன்னைத்தானென் றறிந்தவனாகுமென்றார்
சொன்னபின்றேகியாரித் தூலமல்லாமலென்றான்
பின்னதுகேட்டவையர் பீடையுநகையுங்கொண்டார். (௨௨)

தேகமல்லாமல்வேறே தேகியார்காணேனென்றாய்
மோகமாங்கனவில்வந் துழைத்தவனவனார்சொல்வாய்

சோகமாங்கனவுதோன்றாச் சுழுத்திகண்டவனார்சொல்வா
யாகநீநனவிலெண்ணு மறிவுதானேதுசொல்வாய். (௨௩)

நனவுகண்டதுநான்கண்ட நனவுளநினைவுநீங்கிக்
கனவுகண்டதுஞ்சுழுத்தி கண்டதும்வேறொன்றேபோல்
தினமனுபவித்தலொக்குந் தெரியவுமில்லைச்சற்றே
மனதினிலுதிக்கும்பின்னே மறைக்குமதருளுவீரே. (௨௪)

தாலத்தின்மரங்கள்காட்டித் தனிப்பிறைகாட்டுவார்போல்
ஆலத்தினுடுக்கள்காட்டி யருந்ததிகாட்டுவார்போல்
தூலத்தைமுன்புகாட்டிச் சூக்குமசொரூபமான
மூலத்தைப்பின்புகாட்ட முனிவரர்தொடங்கினாரே. (௨௫)

அத்தியாரோபமென்று மபவாதமென்றுஞ்சொல்லும்
யுத்தியாற்பந்தம்விடென் றுரைக்கும்வேதாந்தமெல்லாம்
மித்தையாமாரோபத்தாற் பந்தமாமபவாதத்தால்
முத்தியாமிவ்விரண்டின் முந்தியாரோபங்கேளாய். (௨௬)

ஆரோபமத்தியாசங் கற்பனையாவவெல்லாம் [தல்
மோரோர்வஸ்துவினில்வேறோ யோரோர்வஸ்துவினையோர்
நாரூடுபணியாய்த்தோன்ற னரனுகித்தறியிற்றோன்ற
னீரூடுகானற்றோன்ற னிறந்தலம்வெளியிற்றோன்றல். (௨௭)

இப்படிப்போலேநாம ரூபங்களிரண்டுமின்றி
ஒப்பமாயிரண்டற்றொன்று புணர்வொளிநிறைவாய்நிற்கும்
அப்பிரமத்திற்றோன்று மைம்பூதவிகாரமெல்லாம்
செப்புகற்பனையினாலே செனித்ததென்றறிந்துகொள்ளே. ()

அதுதானெப்படியென்றக்கா லனாதியாஞ்சீவனெல்லாம்
பொதுவானசுழுத்திபோலப்பொருந்துமவ்வியத்தந்தன்னில்

இதுகாலதத்துவப்பே ரீசனுட்பார்வையாலே
முதுமூல்சுபாவம்விட்டு முக்குணம்வியத்தமாமே. (௨௯)

உத்தமம்வெளுப்புச்செம்மை யுணர்த்திடுகறுப்புமாகும்
சத்துவகுணத்தினோடு ரஜோகுணந்தமோகுணந்தான்
சுத்தமோடழுக்கிருட்டாய்ச் சொல்லுமுக்குணமுமூன்றாய்
யொத்துளவெனினுந்தம்மு ளொருகுணமதிகமாமே. (௩௦)

ஒருவழியிதுவாமித்தை யொருவழிவேறாய்ச்சொல்வர்
மருவுமவ்வியத்தந்தானே மகதத்வமாகுமந்த
அருண்மகதத்துவந்தா னகங்காரமாகுமென்றுங்
கருவகங்காரமூன்றாய்க் காட்டியகுணமாமென்றும். (௩௧)

இக்குணங்களிலேவிண்போன் றிருக்குஞ்சிற்சாயைதோன்
முக்குணங்களினுந்தூய்தா முதற்குணமாயையாகும் [றும்
அக்குணப்பிரமச்சாயை யந்தரியாமிமாயை
எக்குணங்களும்பற்றாதோ னிமித்தகாரணனாமீசன். (௩௨)

ஈசனுக்கிதுசுழுத்தி யிதுவேகாரணசரீரம்
கோசமானந்தமாகுங் குணமிராசதமவித்தை
தேசறுமவித்தைதோறுஞ் சிற்சாயைசீவகோடி
நாசமாமுயிர்க்கப்போதுநாமமும்பிராஞ்ஞனாமே. (௩௩)

அழுக்கொடுபற்றிஞ்சீவர்க் கதுவேயானந்தகோசம்
சுழுத்திகாரணசரீரஞ் சொன்னதிம்மட்டுமோக
முழுக்குணத்திரண்டால்வந்த மூலவாரோபஞ்சொன்னோம்
வழுத்துசூக்குமவாரோப வழியுநீமொழியக்கேளாய். (௩௪)

ஏமமாயாவினோதை வீசனருளினாலே
பூமலியுயிர்கட்கெல்லாம் போகசாதனமுண்டாகத்

தாமிதகுணமிரண்டு சத்தியாய்ப்பிரிந்துதோன்றும்
வீமமார்மூடலென்றும் விவிதமாந்தோற்றமென்றும். (௩௫)

தோற்றமாஞ்சத்திதன்னிற் சொல்லியவிண்ணும்விண்ணிற்
காற்றதாங்காற்றிற்றீயாங் கனலினீர்நீரின்மண்ணும்
போற்றுமிவ்வைந்துநொய்ய பூதங்களென்றுபேராம்
சாற்றுமற்றிவற்றிற்போக சாதனதனுவுண்டாகும். (௩௬)

ஆதிமுக்குணமிப்பூத மடங்கலுந்தொடர்ந்துநிற்கும்
கோதில்வெண்குணத்திலைந்து கூறுணர்கருவியாகும்
ஓதியபின்னையைந்து மூளம்புத்தியிரண்டாஞான
சாதனமாமிவ்வேழுஞ் சற்குணப்பிரிவினாலே. (௩௭)

இராசதகுணத்தில்வேறிட் டெடுத்தகூறைந்துமைந்தும்
பிராணவாயுக்களென்றும் பெருந்தொழிற்கருவியென்றும்
பராவியபெயராமிந்தப் பதினேழுமிலிங்கதேகம்
சுராசுரர்நரர்விலங்காய்த் தோன்றியவுயிர்கட்கெல்லாம். ()

இவ்வுடன்மருவுஞ்சீவ னிலங்குதைசதனென்றாவன்
இவ்வுடன்மருவுமீச னிரணியகர்ப்பனாவன்
இவ்வுடலிரண்டுபேர்க்கு மிலிங்கசூட்சுமசரீரம்
இவ்வுடற்கோசமூன்றா மிதுகனாவவத்தையாமே. (௩௯)

சூக்குமசடமிம்மட்டுஞ் சொல்லினோமிப்பாற்றூலம்
ஆக்குமாரோபந்தானு மடைவினின்மொழியக்கேளாய்
தாக்குமிவ்வுயிர்க்குத்தூல தனுவும்போகமுமுண்டாகக்
காக்குமவ்வீசன்பஞ்சீ கரணங்கள்செய்தான்றானே. (௪௦)

ஐந்துபூதமும்பத்தாக்கி யதிற்பாதிநான்காக்கி
னைந்துதன்பாதிவிட்டு நாலொடுநாலுங்கூட்ட

வந்ததுதூலபூத மகாபூதமிதனின்று
தந்ததுநான்காந்தூல தனுவண்டபுவனபோகம். (௪௧)

தூலமேமருவுஞ்சீவன் சொல்லியவிசுவனாகும்
தூலமேமருவுமீசன் சூழ்விராட்புருடனாகும்
தூலஞ்சாக்கிரவவத்தை சொன்னதோரன்னகோசந்
தூலகற்பனையீதென்றே தொகுத்ததுமனத்திற்கொள்வாய்.

சீரியவீசனார்க்குஞ் சீவர்க்குமுபாதியொன்றேல்
ஆரியகுருவேபேத மறிவதெப்படியென்றக்காற்
காரியவுபாதிசீவன் காரணவுபாதியீசன்
வீரியமிகுசமட்டி வியட்டியாற்பேதமாமே. (௪௩)

மரங்கள்போல்வியட்டிபேதம் வனமெனல்சமட்டிபேதம்
சரங்கடாவரங்கள்பேதத் தனியுடல்வியட்டியென்பார்
பரம்பியதெல்லாங்கூட்டிப் பார்ப்பதுசமட்டியென்பார்
இரங்கியபலசீவர்க்கு மீசர்க்கும்பேதமீதே. (௪௪)

கற்பனைவந்தவாறு காட்டினேங்காண்பதெல்லாஞ்
சொற்பனம்போலுமென்றே துணிந்தவன்ஞானியாவன்
செற்புதைமழைக்காலம்போய்த் தெளிந்தவாகாயம்போல
அற்புதமுத்திசேரு மபவாதவழியுங்கேளாய். (௪௫)

அரவன்றுகயிறென்றாற்போ லாளன்றுதறியென்றாற்போற்
குரவன்சொல்லுபதேசத்தாற் கூறுநால்வெளிச்சங்கொண்டு
புரமன்றுபுவனமன்று பூதங்களன்றுஞானத்
திரமென்றும்பிரமமென்றுந் தெளிவதேயபவாதங்காண். ()

படமுநூலும்போற்செய்த பணியும்பொன்னும்போற்பார்க்
கடமுமண்ணும்போலொன்றாங் காரியகாரணங்கள் [கிற்

உடன்முதற்சுபாவமீறாய் யொன்றிலொன்றுதித்தவாறே
அடைவினிலொடுக்கிக்காண்ப தபவாதவுபாயமாமே. (௪௭)

தூடனதமத்தில்வந்த தோற்றமாம்சத்திசெய்யு
மேடணைவிகாரஞ்சொன்னீ ரிரண்டுசத்திகளென்றீரோ
மூடலாஞ்சத்திசெய்யு மோகமும்சொல்லுமையா
கேடறக்குருவேயென்னக் கிருபையோடருளுவாரோ. (௪௮)

தானிகர்தனக்காமீசன் றனையுந்தங்களைத்தான்கண்ட
ஞானிகடமையுமன்றி நாதத்தினுபாதியொன்றே
ஊனிடையுயிர்களுள்ளி லுணர்விழிகுருடாம்வண்ணம்
வானிலந்திசைகண்மூடு மழைநிசியிருள்போன்மூடும். (௪௯)

பூன்றமாம்பிரமத்துக்கும் புறத்துளவிகாரங்கட்கும்
ஆன்றகூடத்தனுக்கு மகத்துளவிகாரங்கட்கும்
தோன்றியபேதஞ்சற்றுந் தோன்றாமன்மறைத்துமூடும்
ஊன்றியபவவியாதி யுண்டாக்குமுபாதியீதே. (௫௦)

ஆதாரமறைந்துபோனா லாரோபமெங்கேதோன்றும்
ஆதாரமறையாதாகி லாரோபமில்லையேயென்றால்
ஆதாரஞ்சமம்விசேட மாமெனவிரண்டுகூறும்
ஆதாரஞ்சமமாமெங்கு மாரோபம்விசேடமாமே. (௫௧)

சகமிதிலிதுவென்சுட்டாஞ் சமானந்தான்மறைந்திடாது
மிகவுளாகயிறதென்னும் விசேடந்தான்மறைந்துபோகும்
அகமெனுஞ்சமானந்தன்னை யஞ்ஞானமறைத்திடாது
பகர்விசேடமதாஞ்சீவன் பரமெனுமதனைமூடும். (௫௨)

கேவலநிலைதோன்றாமற் கெடுத்ததுபஞ்சகோசஞ்
சிவனுஞ்சகத்துமாகிச் செனித்தவிக்ஷேபமன்றோ

ஆவரணந்தானேபா ழனர்த்தமென் றுரைத்ததேதோ
மேவருங்குருவேயென் று வினவினமகனேகேளாய். (ருங)

தோற்றமாஞ்சத்திதானுந் துன்பமாம்பவமானாலும்,ஆ
ற்றலான்முத்திசேர்வார்க் கனுகூலமாகுங்காணீ, ஊற்றமா
ம்பகற்காலம்போ லுபகாரநிசியாலுண்டோ, மாற்றமென்
னுரைப்பேன்மைந்தாமறைப்பதுமிகப்பொல்லாதே. (ருச)

சுழுத்தியிற்பிரளயத்திற் றோற்றமாஞ்சகங்கண்மாண்டும்
அழுத்தியபவம்போய்முத்தி யடைந்தவரொருவருண்டோ
முழுத்தவிக்ஷேபமெல்லா முத்தியிற்கூட்டுகிற்கும்
கொழுத்தவாவரணமுத்தி கூடாமற்கெடுத்தகேடே. (ருரு)

சுத்தியில்வெள்ளிபோலத் தோன்றியதோற்றமான
சத்தியும்பொய்யேயென்றாற் சத்திசாதனமாய்வந்த
முத்தியும்பொய்யாமென்னின் மோகநித்திரைவிலங்கால்
நித்திரைதெளியுமாபோ னிர்வாணநிலைமெய்யாமே. (ருசு)

இம்பரினஞ்சைநஞ்சா லிரும்பினையிரும்பாலெய்யும்
அம்பினையம்பாற்பற்று மழுக்கினையழுக்கான்மாய்ப்பர்
வம்பியன்மாயைதன்னை மாயையான்மாய்ப்பர்பின்னைத்
தம்பமாமதுவுங்கூடச் சவஞ்சுடுதடிபோற்போமே. (ருஎ)

இந்தமாயையினாற்சீவர்க் கேழவைத்தைகளுண்டாகும்
அந்தவேழவத்தைத்தம்மை யடைவினின்மொழியக்கேளாய்
முந்தவஞ்ஞானமூடன் முளைத்தல்காணாதஞானம்
சந்ததங்கண்டஞானந் தழல்கெடல்குளிர்மையாதல். (ருஅ)

பிரமமாந்தனைமறந்த பேதைமையேயஞ்ஞானம்
பரனிலைகாணேனென்று பகர்தலாவரணமூடல்

நரனொருகருத்தாற்சீவ னானெனமுளைத்தறோற்றம் [னம்
குரவன்வாக்கியத்தாற்றன்னைக் குறிக்கொளல்பரோக்ஷஞா

தத்துவவிசாரஞ்செய்து சகலசந்தேகமும்போய்
அத்துவிதந்தானாதலபரோக்ஷஞானமாகும்
கர்த்தனாஞ்சீவபேதங் கழிவதேதுக்கம்போகல்
முத்தனாயெல்லாஞ்செய்து முடிந்ததானந்தமாமே. (சு0)

இதுநினக்கறியும்வண்ண மிப்படியொருதிட்டாந்தம்
புதுமையாங்கதைகேள்பத்துப் புருடோராற்றைநீந்தி
உதகதீரத்திலேறி யொருவனொன்பதுபேரெண்ணி
யதனொடுதான்பத்தானென் றறியாமல்மயங்கினானே. (சுக)

அறியாதமயலஞ்ஞான மவனிலைக்காணோமென்றல்
பிறியாவாவரணமாகும் பீடைகொண்டழல்விக்ஷேபம்
நெறியாளன்றசமனுண்டு நிற்கின்றானென்றசொல்லைக்
குறியாகவெண்ணிநெஞ்சிற் கொள்வதுபரோக்ஷஞானம். ()

புண்ணியபதிகன்பின்னும் புருடரொன்பதின்மர்தம்மை
எண்ணியநீபத்தானா மென்னவேதன்னைக்காணல்
கண்ணினிற்கண்டஞானங் களாதல்போவதுநோய்போகல்
திண்ணியமனதிலையந் தெளிதலானந்தமாமே. (சுங)

தெசபுமான்றனைக்கண்டாற்போற் றேசிகமூர்த்தியேயென்
நிசவடிவினையான்காண நீர்காட்டல்வேண்டுமென்றான்
சுசிபெறுமிலக்கியார்த்தந் துவம்பதந்தற்பதங்கட்
கசிபதமைக்கியஞ்செய்யு மதுசெயுமுண்மைகேளாய். (சுச)

விண்ணொன்றைமகாவிண்ணென்று மேகவிண்ணென்று
ம்பாரின், மண்ணின்றகடவிண்ணென்று மருவியசலவிண்

ணென்றும், எண்ணுங்கற்பனைபோலொன்றே யெங்குமாம்
பிரமமீசன், நண்ணுங்கூடஸ்தர்சீவனுன்குசைதன்னியமாகும்

பூச்சியவீசன்சீவன் புகல்பதமிரண்டினுக்கும்
வாச்சியமிலக்கியந்தான் மலமிலாப்பிரமமான்மாக்
காய்ச்சியபாலினெய்போற்கலந்தொன்றுங்கடைந்தெடுக்கும்
ஆச்சியமென்னவுன்னை யறிந்துநீபிறிந்துகொள்வாய். (௬௬)

பிறிவதெப்படியென்றக்காற் பிணமாகுமுடனென்னும்
அறிவினைக்கொல்லல்வேண்டு மைம்பூதவிகாரமன்றே
வெறியதோர்துருத்திமூச்சு விடுவதுபோலுன்மூக்கால்
எறிபிராணனுநீயல்லை யிராசதகுணவிகாரம். (௬௭)

கரணமாமனதுபுத்தி கர்த்தாவாமவையான்மாவோ
தரமுளவிரண்டுகோசஞ் சத்துவகுணவிகாரம்
வரமறுதுயிலானந்த மயனையுநானென்றோதே
விரவியதமவஞ்ஞான விருத்தியின்விகாரமாமே. (௬௮)

சத்தொடுசித்தானந்தஞ் சமந்திரஞ்சாக்ஷியேகம்
நித்தியம்வியாபியான்மா நீயதுவாயறிந்து
பொத்தொடுசடந்துக்காதி பொருந்துபேதங்களான
குத்திரபஞ்சகோசக் குகைவிட்டுவெளியிலாவாய். (௬௯)

பஞ்சகோசமும்விட்டப்பாற் பார்க்கின்றபொழுதுபாழே
விஞ்சியததுவல்லாமல் வேறொன்றுந்தெரியக்காணேன்
அஞ்சனவிருளையோநா னகமெனவனுபவிப்பேன்
வஞ்சமில்குருவேயென்ற மகன்மதிதெளியச்சொல்வார். ()

முன்புகறசமன்புத்தி மோகத்தாலெண்ணியெண்ணி
ஒன்பதுபேரைக்கண்ட வொருவனுந்தனைக்காணாத

பின்பவனிடையிற்கண்ட பெரியபாழவனேபாராய்
அன்புளமகனேகாண்ப தடங்கலுங்காண்பானீயே. (௭௧)

தூலஞ்சூக்குமவஞ்ஞானந் தோன்றுமூன்றவத்தைதாமுங்
காலமோர்மூன்றுஞ்சன்மக் கடலெழுங்கல்லோலங்கள்
போலவேவந்துவந்து போனதெத்தனையென்பேனான்
ஆலமர்கடவுளாணை யதற்கெலாஞ்சாக்ஷிநீயே. (௭௨)

எல்லாங்கண்டறியுமென்னை யேதுகொண்டறிவேனென்று, சொல்லாதேசுயமாஞ்சோதிச் சுடருக்குச்சுடர்வேறுண்டோ, பல்லார்முன்றசமன்றன்னைப்பார்ப்பதுந்தனைக்கொண்டேதான், அல்லாமற்பதினொன்றுமவனிடத்துண்டோ பாராய். (௭௩)

அறிவுக்குமறிவுசெய்யு மறிவுவேறுண்டென்றெண்ணும்
அறிவற்றகுதர்க்கமூடர்க் கனவத்தைபலமாய்த்தீரும்
அறிபடும்பொருணீயல்ல வறிபடாப்பொருணீயல்ல
அறிபொருளாகுமுன்னை யனுபவித்தறிவாய்நீயே. (௭௪)

மதுரமாங்கட்டிசுட்ட மாப்பணியாரமெல்லாம்
மதுரமாக்கியவதற்கு மதுரந்தன்சுபாவமன்றோ
அதுவிதுவெனுஞ்சடங்க ளறிவாகவறிவைத்தந்தே
அதுவிதுவிரண்டுமாகா வகம்பொருளறிவாய்நீயே. (௭௫)

இந்தநீதுவம்பதத்தி னிலக்கியப்பொருளாமென்றும்
பந்தமில்பிரமமேதற் பதந்தனிலிலக்யார்த்தம்
அந்தமாஞ்சீவனீச னவர்களேவாச்சியார்த்தம்
சந்ததம்பேதமாவார் தமக்கைக்கியங்கூடாதே. (௭௬)

பேதமானதுங்கேளாய் பெயராலுமிடங்களாலும்
ஓதருமுபாதியாலு முடலாலுமுணர்வினாலும்

பாதலம்விசும்புபோலப் பலதரமகன் றுநிற்பர்
ஆதலாலிவர்க்கெந்நாளு மைக்கியமென்பதுகூடாதே. (எஎ)

வடநூல்வல்லவர்கள்சொல்லின்வாசகப்பொருள்சேராமல்
இடராகிற்பொருளாம்வண்ண மிலக்கணையுரையாற்கொள்
திடமானவதுவுமூன்றாய்ச் செப்புவார்விட்டதென் றும் [வார்
விடலாததென்றும்விட்டும் விடாததென்றும்பேராமே. ()

கங்கையிற்கோசமென் றுங் கறுப்புச்சேப்போடுதென் றும்
தங்கியசோயந்தேவ தத்தனென் றுஞ்சொல்வார்கள்
இங்குதாரணங்களாக்கி இந்தமூன் றுரைகளாலே
அங்கநூல்விரோதமான சொல்லெலாம்பொருளாந்தானே.

பன்னியசோயமென்னும் பதங்களின்வாச்சியார்த்தம்
அன்னியதேசகால மவனிவனென்பவெல்லாம்
சொன்னவிவ்விரோதம்விட்டுத் தொகையிலக்கியம்விடாமல்
உன்னிடிற்றேவதத்தனொருவனைவெளியாய்க்காட்டும். (அ0)

தத்துவமெனும்பதங்கள் சாக்ஷியாய்ப்பிரமமான
வத்துவைவிடாமற்பேத வாச்சியார்த்தத்தைவிட்டு
நித்தமுமதுநீயாகு நீயதுவாகுமென்னும்
அர்த்தமுமகண்டமென்றே யசிபதமைக்யங்காட்டும். (அக)

கடநீரின்மேகநீரிற் கண்டவானிரண்டும்பொய்யே
குடவானும்பெரியவானுங் கூடியொன்றாமெப்போதும்
இடமானபிரமஞ்சாக்ஷி யிரண்டுமெப்போதுமேகம்
திடமாகச்சுவானுபூதி சிவோகமென்றிருந்திடாயே. (அஉ)

தஞ்சமாங்குருவுஞ்சொன்ன தத்துவவழிதப்பாமற்
பஞ்சகோசமுங்கடந்து பாழையுந்தள்ளியுள்ளிற்

கொஞ்சமாமிருப்பும்விட்டுக் கூடஸ்தர்பிரமமென்னு
நெஞ்சமுநழுவியொன்றாய் நின்றபூரணத்தைக்கண்டான். ()

அநுபவானந்தவெள்ளத் தழுந்தியேயகண்டமாகித்
தநுகரணங்களாதி சகலமுமிறந்துசித்தாய்
மனதுபூரணமாய்த்தேக மானசற்குருவுங்காண
நனவினிற்சுழூத்தியாகி நன்மகன்சுபாவமானான். (அச)

அளிமகனெடும்போதிவ்வா றானபின்மனதுமெள்ள
வெளியில்வந்திடவுணர்ந்தான் விமலதேசிகனைக்கண்டான்
துளிவிழிசொரியப்பாதந் தொழுதுவீழ்ந் தெழுந்துசூழ்ந்தா
குளிர்முகச்சுவாமிகேட்கக் கும்பிட்டுநின் றுசொல்வான் [ன்

ஐயனேயெனதுளேநின் றனந்தசென்மங்களாண்ட
மெய்யனேயுபதேசிக்க வெளிவந்தகுருவேபோற்றி
உய்யவேமுத்திநல்கு முதவிக்கோருதவிநாயேன்
செய்யுமாறொன் றுங்காணேன் றிருவடிபோற்றிபோற்றி. ()

சிட்டனிவ்வாறுசொல்லத் தேசிகர்மகிழ்ந்துநோக்கிக்
கிட்டவாவெனவிருத்திக் கிருபையோடருளிச்செய்வார்
துட்டமாந்தடைகண்மூன் றுந் தொடராமற்சொரூபஞான
நிட்டனாயிருக்கினீதே நீசெயுமுதவியாமே. (அஎ)

நீநானென்றிரண்டிலாம னிறைந்தபூரணமாயெங்கும்
நானாகத்தெளிந்தஞான நழுவுமோகுருவேயென்றான்
தானாகும்பிரமரூபஞ் சற்குருநூலாற்றோன் றும்
ஆனாலுந்தடைகளுண்டே லனுபவமுறைத்திடாதே. (அஅ)

தடைகளேதெனிலஞ்ஞானஞ் சந்தேகம்விபரீதங்கள்
படர்செயுமிந்தமூன் றும் பலசன்மப்பழக்கத்தாலே

உடனுடன்வரும்வந்தக்கா லுயர்ஞானங்கெடுமிவற்றைத்
திடமுடன்கெடுப்பாய்கேட்டல் சிந்தித்தறெளிதலாலே. ()

அக்கினிகட்டுப்பட்டா லற்பமுஞ்சுடமாட்டாது
மக்கினஞானத்தாலே வந்தபந்தமும்வேவாது
சிக்கெனப்பழகிக்கேட்டல் சிந்தித்தறெளிதலாலே
விக்கினமடஞ்சந்தேகம் விபரீதம்போக்குவாயே. (கo)

பிரமபாவனையைமூடிப் பேதங்காட்டுவதஞ்ஞானம்
குரவன்வாக்கியநம்பாமற் குழம்பினமனஞ்சந்தேகந்
திரமறுசகமெய்யென்றுந் தேகநானென்றுமுள்ளே
விரவியமோகந்தானே விபரீதமென்பர்மேலோர். (கக)

தத்துவவனுபோகந்தான் சாதித்தல்கேட்டலென்பார்
ஒத்துளபொருளுகத்தா லுசாவல்சிந்தித்தலென்பார்
சித்தமேகாந்தமான தெரிசனந்தெளிதலென்பார்
நித்தமிப்படிச்செய்தக்கா னிர்வாணம்பெறுவாய்நீயே. (கஉ)

எத்தனைநாண்ஞாதாவு ஞானமுமிருக்குமுன்பால்
அத்தனைநாளும்வேண்டு மப்பாலோர்செயலும்வேண்டா
நித்தமும்வெளிபோற்பற்று ஞேயமாத்திரமாய்ச்சீவன்
முத்தரானவர்விதேக முத்திபெற்றிருப்பாரொன்றும் (கங)

ஞானமார்சீவன்முத்தர் நால்வகையாவர்களாய்
வானிகர்பிரமவித்து வரன்வரியான்வரிட்டன்
ஆனவர்நாமமீதா மவர்களிற்பிரமவித்தின்
தானமுமற்றமூவர் தாரதம்மியமுஞ்சொல்வேன். (கச)

நேராய்ப்பிரமவித்தாய்த்தெளிந்தவர்தெளியுமுன்னம்
வாரமாயிருந்ததங்கள் வருணமாச்சிரமஞ்சொன்ன

பாரகாரியமானாலும் பலர்க்குபகாரமாக
நேரதாய்ச்செய்வார்தீர்ந்த நிலைவிடார்சீவன்முத்தர். (கரு)

காமமாதிகள்வந்தாலுங் கணத்திற்போமனத்திற்பற்றார்
தாமரையிலைத்தண்ணீர்போற் சகத்தொடுங்கூடிவாழ்வார்
பாமரரெனக்காண்பிப்பார் பண்டிதத்திறமைகாட்டார்
ஊமருமாவாருள்ளத் துவகையாஞ்சீவன்முத்தர். (கசு)

பேதகன்மத்தால்வந்த பிராரத்தநானாவாகும்
ஆதலால்விவகாரங்க ளவரவர்க்கானதாகும்
மாதவஞ்செயினுஞ்செய்வார் வாணிபஞ்செயினுஞ் செய்வார்
பூதலம்புரப்பாரையம் புகுந்துண்பார்சீவன்முத்தர். (கஎ)

சென்றதுகருதார்நாளைச் சேர்வதுநினையார்கண்முன்
நின்றதுபுசிப்பார்வெய்யி னிலவாய்விண்விழுதுவீழ்ந்து
பொன்றினசவம்வாழ்ந்தாலும்புதுமையாயொன்றும்பாரார்
நன்றுதீதென்னார்சாக்ஷி நடுவானசீவன்முத்தர். (கஅ)

பின்னைமூவரிலிரண்டு பேர்களுஞ்சமாதியோகந்
தன்னையுற்றிருப்பார்தேக சஞ்சாரநிமித்தந்தானுய்
உன்னுவோன்வரன்வேற்றோரா லுணர்பவன்வரியானாகும்
அன்னியர்தம்மாற்றன்னா லறியாதோன்வரிட்டனாமே. (கக)

அரிதாகுமிவர்களிவ்வா றனேகரானாலுமுத்தி
சரியாகும்பாடுபட்ட சமாதிக்குப்பலனேதென்றால்
பெரிதானதிட்டதுக்கம் பிரமவித்தனுபவிப்பன்
வரியானும்வரனுமற்றை வரிட்டனுஞ்சுகமாய்வாழ்வார். ()

பிரமஞானிகளுங்கன்மப் பேதையர்போலேவாழ்ந்தால்
திரமுறுமஞ்ஞானம்போய்ச் செனியாதவழியேதென்றால்

பரவுமாகாசமொன்றிற் பற்றுதுமற்றைநாளும்
விரவினதோடுங்கூடும் விதமிருவோருமாமே. (கoக)

சீவன்முத்தனைச்சேவித்தோர் சிவனயனெடுமாலான
மூவருமகிழநோன்பு முழுவதுஞ்செய்துசன்ம
பாவனமாகுமொன்று பழமறைமுழங்குமப்பால்
மேவருஞ்சீவன்முத்தர் விதேசமுத்தியுநீகேளாய். (கoஉ)

பஞ்சினையூழித்தீப்போற் பலசன்மவிவிதவித்தாம்
சஞ்சிதமெல்லாஞானத் தழல்சுட்டுவெண்ணீறாக்கும்
கிஞ்சிதாகாமியந்தான் கிட்டாமல்விட்டுப்போகும்
விஞ்சினபிராரத்தத்தின் வினையனுபவித்துத்தீரும். (கoங)

பொறுமையாற்பிராரத்தத்தைப் புசிக்குநாட்செய்தகன்மம்
மறுமையிற்றொடர்ந்திடாமல் மாண்டுபோம்வழியேதென்று
சிறியவரிகழ்ந்துஞானி செய்தபாவத்தைக்கொள்வார் (ல்
அறிவுளோரறிந்துபூசித் தறமெலாங்கைக்கொள்வாரே. ()

அரியமெஞ்ஞானத்தீயா லவித்தையாமுடனீறுமே
பெரியதூலமுங்காலத்தாற் பிணமாகிவிழுமந்நேரம்
உரியசூக்குமசரீர முலையிரும்புண்டநீர்போற்
றுரியமாய்விபுவாய்நின்ற சொரூபத்திலிறந்துபோமே. ()

கடமெனுமுபாதிபோனாற் ககனமொன்றானாற்போல
வுடலெனுமுபாதிபோன வுத்தரஞ்சீவன்முத்தர்
அடிமுடிநடுவுமின்றி யகம்புறமின்றிநின்ற
படிதிகழ்விதேகமுத்தி பதமடைந்திருப்பரொன்றும். (கoரு)

சொல்லியமகனேயெங்குஞ் சூழ்வெளியிருக்கமண்ணைக்
கெல்லியபின்புதோன்றுங் கிணற்றிலாகாசம்போல

ஒல்லையாம்பிரமநாலா லுற்றதுபோலேதோன்றும்
எல்லையிறுமெப்போது மேகமென்றிருந்துவாழ்வாய். (கoஎ)

கானனீர்கிளிஞ்சில்வெள்ளி கந்தர்ப்பநகர்கனவூர்
வானமைகயிற்றிற்பாம்பு மலடிசேய்முயலின்கோடு
பீனமாந்தறிபுமானிப் பிரபஞ்சமெல்லாம்பொய்யே
ஞானமெய்மகனேயுன்னை நம்மாணைமறந்திடாதே. (கoஅ)

முதலாவது
தத்துவவிளக்கப்படலம்
முற்றுப்பெற்றது.

இரண்டாவது.

சந்தேகந்தெளிதற்படலம்.

நார்குழிபறித்துமெள்ள நாட்டியநெடியகம்பம்
உரமுறக்குத்திக்குத்தி யுறைப்பிக்குமுபாயம்போலே
பரமசிற்சொரூபந்தன்னிற் பற்றியமனோவிருத்தி
திரநிலைபெறச்சந்தேகந் தெளிதலைமொழிகின்றேனே. (௧)

நற்கருத்துடையோனாகி ஞானவானாகிநின்றோன்
மர்க்கடநியாயம்போலே மகாபூதவிகாரந்தொட்டு
நிர்க்குணவிதேகமுத்தி நிலைபரியந்தஞ்சொன்ன
சற்குருவினைவிடாமற் சந்ததமனுசரித்தான். (௨)

சந்ததம்புருடன்றன்னைச் சாயைபோல்விடாமலன்பாம்
மைந்தனைநோக்கிச்சாக்ஷி மாத்திரமாய்நின்றாயோ
சிந்தையிலையமெல்லாந் தீர்ந்ததோதெளிவினுள்ளே
அந்தரங்கலந்ததுண்டோ வனுபவமுரைசெய்வாயே. (௩)

எனவுரைத்தருளுமாசா னிருபதம்வணங்கியெந்தாய்
சனனவன்காட்டின்மோகத் தமத்தெழுபேதப்பேய்கள்
உனதருளுதயவெற்பி லுபதேசவருக்கன்றோன்றி
மனவிழிதெரியஞான வான்கதிர்பரந்தாலுண்டோ. (௪)

மந்திரமூர்த்திதன்னான் மாற்றியபேய்போனாலும்
எந்திரமெழுதிக்கட்டி யினிவராவகைசெய்வார்போல்
முந்தியுன்னுபதேசத்தால் மோகம்போனாலுமையா
புந்திநின்றுரைக்கவின்னம் புகலும்விண்ணப்பமுண்டே. (௫)

ஆகமப்பிரமாணத்தா லறியென்றும்வாக்குக்கெட்டா
தேகமாம்பிரமமென்று மிதயத்தாலுணர்வாயென்றும் [னீர்
சோகமாமனத்திற்கெட்டாச்சுயஞ் சோதியென்றுஞ்சொ
மோகமாமிரண்டுசங்கை முளைத்தனபறித்திடீரோ. (௬)

மற்றைமுப்பிரமாணத்தால் வஸ்துநிர்ணயங்கூடாதே
உற்றதோர்விடயம்பூத முபயமன்றாதலாலே
குற்றமாங்குணவிசேடங் கூடாமலிருக்கையாலே
இற்றதுவாக்குக்கெட்டா தென்பதுமறிவாய்நீயே. (௭)

வாக்கியந்தனக்கெட்டாது வஸ்துவென்றனைத்தவேதம்
வாக்கியவிருத்தியாலவ் வஸ்துவைக்காட்டிற்றன்றோ
வாக்கியங்களிலேமானம் மாவதேதென்றாயாகில்
வாக்கியமிரண்டுமெய்யே மறைகள்பொய்யாதுகேளாய். ( )

தன்பதியல்லாப்பேர்க டமையல்லனல்லனென்றாள்
அன்பனைக்கேட்டநேர மவள்வெட்கிமௌனமானாள்
என்பதுபோலநீக்கி யிதன்றிதன்றெனச்சேடித்த
பின்பரப்பிரமந்தன்னைப் பேசாமற்காட்டும்வேதம். (௯)

முந்தியசங்கைதீர மொழிந்ததையறிந்துகொள்வாய்
பிந்தியசங்கைதீரப் பேசுமுத்தரநீகேளாய்
ஐந்தியங்களுக்கிராச னிதயமாமதினெண்ணங்கள்
புந்தியுமனமுமென்றே புறத்தகத்துலாவியாடும். (௧௦)

உன்முகம்போற்கண்ணாடிக்குள்ளொருமுகங்கண்டாற்போ
சின்மயவடிவின்சாயை சித்துப்போற்புத்திதோன்றும் [ற்
நின்மனோவிருத்தியந்நிழல்வழியாயுலாவுந்
தன்மநன்மகனேயித்தைத்தானன்றோஞானமென்பார். (௧௧)

உருக்கியதராநீர்நானு விருவங்களானாற்போல
விருத்திகள்கடபடாதி விடயமாய்ப்பரிணமிக்கும்
அருப்பலவிடயமெல்லா மாபாசன்தோற்றுவிக்கும்
இருட்டினில்விளக்குங்கண்ணுமில்லாமற்பொருள்காணாதே.

எரிகின்றவிளக்காற்கண்ணு விருட்பொருள்காணல்வே
ண்டும், தெரிகின்றபரிதிகாணச் சென்றிடிற்கண்ணேபோது
ம், விரிகின்றசகத்தைக்காண விருத்தியும்பலமும்வேண்டும்,
புரிகின்றவிருத்தியொன்றே போதுமெய்ப் பொருள்காண்
போர்க்கே. (கங)

விருத்தியும்பலமுங்கூடும் விகாரமேமனமென்பார்கள்
கருத்தெழும்விருத்திவேண்டுங் கணக்கினுன்மனத்திற்கெட்
வருத்தியபலமாமிந்த மனத்திற்கெட்டாதுகண்டாய் [டும்
அருத்தமிப்படியென்றைய மகன்றநீதெளிந்திடாயே. (கச)

(வேறு.)

வஞ்சகமில்பரமார்த்தகுருவேசொன்ன வழிகளறிந்தே
னினியோர் வசனங்கேளீர், சஞ்சலமற்றகண்டபூரணமாய்ச்
சித்தந் ததாகாரமாவதன்றோசமாதியோகம்,உஞ்சலையொத்
தலைவதுதன்சுபாவமாகி யொருகணத்திற்பலவுலகா யுதிக்கு
மிந்த, நெஞ்சகம்வஸ்துவிலசையாநிவாததீப நிலையடைதெ
ப்படியோ நீர்சொல்வீரோ. (கரு)

கருதுமனேகுணமூன்றுமூன்றிலொன்று கதித்தெழுந்
தான்மற்றிரண்டுங்கரந்துநிற்கும், தருமமிகுஞ் சத்துவமே
லானபோது சன்மார்க்கமானதெய்வசம்பத்துண்டாம், மரு
வுமிராசதமாகிலுலகதேக வாதனையாஞ்சாஸ்திரவா தனை

யுமாகும், அருமகனேதாமதமேலானபோதி லசுரசம்பத்
துண்டாகுமறிந்துகொள்ளே. (கசா)

மனதுசத்துவசொருப மற்றிரண்டும்வந்து கலந்ததுகள
தைமாற்றினாற்போம், தனதுசன்மார்க்கத்தைவிடா திருந்த
போது தாமதமுமிராசதமுஞ்சமிக்கும்பின்னைக், கனபரிணு
மஞ்சலனம்போம்போனக்காற் களங்கமற்றுநின்றவாகாசம்
போலும், நினதுளமப்படியாமப்பிரமத்தொன்றாய் நிருவிக
ற்பசமாதியிலே நிற்குந்தானே. (கஎ)

களங்கமற்றகண்ணாடிதன்னில்வேறோர் களங்கமற்றக
ண்ணாடிகாட்டும்போது, விளங்கியதன்மயமாகியபேதமாகி
விகற்பமின்றிநிருவிகற்பமானாற்போல, அளந்தறியப்படாவி
பூவாய்ச்சத்தாய்ச்சித்தாயானந்தமாம்பிரமத்தைக்கியமான,
உளந்தெளிந்தபடியிருந்தா லுலகமெங்கேயுலைவெங்கே யெ
ன்றுசங்கையொழித்திடாயே. (கஅ)

ஏகமாய்மனமிறந்தாற் சிவன்முத்தரிருக்குமட்டும்பிரா
ரத்தமெதினாலுண்பார், போகமானதுபுசித்துத்தொலைப்பத
ன்றோபுசிப்பதென்றான்மனந்தானும்போனதன்றே, சோக
மாமனமிறந்தாற்போகமில்லைதோன்றுமெனின்முத்தரொன்
றுசொலக்கூடாதே, மோகமாமிதுதெளியக் குருவேநன்
றாய் மொழிந்தருள்வாய்தெளிந்ததன்றோமுத்திதானே. ()

மனநாசஞ்சொரூபமென்றுமரூபமென்றும் வகுத்துரை
ப்பாரிருவகையாய்வருமிவற்றில், வினவாதசிவன்முத்தரிட
த்திலொன்றும் விதேகமுத்தரிடத்திலொன்று மேவுமைந்
தா, தனதானசத்துவமாய்மனஞ்சேடித்துத் தாமதமிராசத
நசித்தல்சொரூபநாசம், அனகாசத்துவந்தானுமிலிங்க தேக
மடங்கும்போதடங்குவதேயரூபநாசம். (உ0)

சுத்தமாஞ்சத்துவமே யுண்மையாகுந் துகளிருள்போனான்மனமென்சொல்லும்போம்போம், வர்த்தமானத்தில் வந்தவுணவையுண்பார் வருவதும்போவதுநினைந்துமகிழார் வாடார், கர்த்தனாமகந்தையைவிட்டகர்த்தராகிக் கரணவிருத்திகளவத்தைகாண்பாராகி, முத்தராயிருக்கலுமாம் புசிப்புங்கூடு முட்டிலையென்றறிந்துசங்கைமோசிப்பாயே.()

விவகாரவேளையெலாஞ் சமாதியென்றால் விகற்ப மன்றோமனமலைந்துவிடாதோவிட்டால், அவதானநழுவுமன்றோவென்றாயாகிலதற்கொரு திர்ஷ்டாந்தங்கேளாசைகொண்டு, நவமாகப்பர புருடன்றன்னைக்கூடிநயந்தசுகமனுபவித்த நாரிநெஞ்சம், தவமாகமனைத்தொழில்கள்செய்யும்போதுந் தழுவியனுபவித்தசுகந்தனைவிடாதே. (௨௨)

தேகத்தனலனாகியகர்த்தனாகிச்சீவனன்றிப்பிரமமாய்த் தெளிந்தமுத்தன், போகத்தையுண்பனென்றாற்கருத்தாவாமேபூரணமாமகர்த்தனுக்குப்போகமுண்டோ, சோகத்தையறுத்தருளுங்குருவேயிந்தத்துகளறுக்கவேண்டுமென்று சொன்னாயாயின், மாகர்த்தன்மாபோகிமாத்தியாகி வகைமூன்றாயவரிருக்குமகிமைகேளாய். (௨௩)

செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற்றிருக்குங்காந்தச் சிலைமலைமுன்னிரும்புகள்சேட்டிக்குமாபோல், செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற்றிருக்கு மென்முன்செடமானவுகலமெலாஞ்சேட்டைசெய்யும், மெய்கலந்தவிந்திரியவிகாரரூபவிவகாரவிருத்திக்கும்விருத்திதானாய், மெய்கலந்தசமாதிக்குஞ்சாக்ஷியேநான் வெயில்போலென்றுரைத்தவனே விபுமாகர்த்தன். ()

அறுசுவையின்குணங்குற்றமசுத்தஞ்சுத்த மபத்தியம் பத்தியமெனவாராய்ந்திடாமல், பொறுமையுடன்கிட்டினதைக்காட்டுத்தீப்போற் போகங்கள்புசிப்பவன்மாபோகியா

னும், சிறிதுபெரிதுகடனதன்னியங்கணன்மை தீமைகள்சேரினும்படிகச்செயல்போற்சித்தம், வெறிதிருக்குமவனேமாத்தியாகியாவன் விரதமிம்மூன்றுள்ளவர்கள்வீடுளோரோ. ()

வேறு.

மெய்யுங்கொண்டுபிராரத்தந்தரு விதிவழிநின்றிடவும்
உய்யுங்கன்மிகளுக்கனுகுணமாவுறுதொழில்செய்திடவும்
செய்யுஞ்செய்கை முடிந்தவனென்றுரை செப்புவதெப்படி
நையுந்துன்பமகற்றியகுருவேநலமாயருள்வீரோ. [யோ

ஆடவர்செய்தொழின்மூவகையாகும வித்தைவசத்துறுநாள்
ஏடணைமமதையகந்தையுளார்க்கேயிகபரவிவகாரம்
வீடணுகுவமெனுமிச்சையுளார்க்கேவித்தைபடிப்பதெலாம்
பாடன்மிகுந்தொழிலாற்பலனுண்டோபரிபூரணமானால். ()

குரவர்சிகாமணியேகேளீர்நீர்கூறினவழியொக்கும், பரமுடனிகமுமிழந்தவரன்றோபழகுவர்மெய்ஞ்ஞானம், விரவுமுயற்சியின்மீண்டவரனைதயினிவேண்டுவரோவேண்டார், சிரவணமனனாதிகள்வேண்டாவோசித்தமுறைத்திடவே. ()

கிளர்மகனேகேள்தத்துவமறியார் கேட்டல்செயக்கடனே, தளர்வறுசிந்தித்தலின்முயல்வார் சிலர்சந்தேகங்களுளார், தெளிதலினிற்பார்விபரீதப்பேய் தீராவாதனையோர், வெளியுருவாயறிவாய்நிறைவாயினர் வேண்டுவதொன்றுண்டோ. (௨௧)

ஐயாகேளீர்தத்துவஞானியு மஞ்ஞானிகள்போலே, செய்யாநின்றேன்கண்டேனுண்டேன் சென்றேனெனலாமோ, பொய்யாம்விபரீதங்களவற்குப் போயினதென்றீரோ, மெய்யாம்*பிரமவிகாரமிதன்றே வெளியாயுளாயீரோ. (௩௦)

* பிரமவிவகாரமென்றது. பிரமவிகாரமென நடுக்குறையாய்மரிவிற்று.

ஓய்ந்தகனவிற்கண்டபழங்கதை யோ துவன் வாதனையால், ஆய்ந்தறிவுற்றவனப்படி செப்புவனுபாசனுமாகான், மாய்ந்ததன்னுடல் * போமளவும்விண்ணவன்மநுடனெனப்படுவான். வீய்ந்தசிதாபாசன்போமளவும் விவகாரந்தொடரும்.

ஆனாலையாகுருவேகாண்பதசத்தியமென்றாலும்,நானாவிகாரந்துயரல வோஞானசுகந்தருமோ,போனாலன்றோ நன்று நிஷ்டைபொருந்திடல்வேண்டாமோ, தானாநிஷ்டை புரிந்தாற்செய்கை தவிர்ந்தவனெப்படியோ. (௫௨)

தெரிதருமகனேயாரம்பத்தொடு தீரும்விவகாரம், உரியதியானமும்விவகாரங்களு முள்ளத்தொழிலன்றோ, துரியபரம்பொருளானவர் வேறொருதொழில் செய்வதுமுண்டோ, அரியசமாதிகள்பழகுவனே லவனாரூடனுமன்றே. ()

உத்தமகுருவேயாரூடருமா யொருதொழிலற்றவருட், சித்தமடங்குதியானாதிகள்சிலர் செய்குவதேனென்றால், இத்தலமருவும்பிராரத்தப் பிறிவெப்படியப்படியே, முத்தரும்வெகுவிதமாகுவரொன்பது முன்னேசொன்னேனே.(௫௪)

நல்லவனேகேளுலகுபகார ஞானிகள்விவகாரம்
அல்லதுவேறொருபெறுபேறும் மிலையதனாற்பிணியுமிலை
வல்லசிருட்டிமுதற்பலதொழிலால் வருபுண்ணியபாவம்
எல்லவருக்குமனுக்கிரகஞ்செயு மீசனடைந்திலனே. (௫௫)

ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்குருவே
ஈசனுஞானியுமொப்பென்றீரோ யெப்படியொப்பென்றால்
ஈசனுஞானியுமமதையகந்தை யிகழ்ந்ததினாலொப்பாம்
ஈசனுமாம்பலசீவனுமாமுல கெல்லாமிவனாமே. (௫௬)

* வேமளவுமென்றும் பாடமுள.

எல்லாச்சீவனுமிவனாமென்றீரிவன்றான்முத்தியடைந்
தெல்லாச்சீவனுமுத்திபெறும விருப்பானேனையா
எல்லாச்சீவனுமெவ்வேறானா லிவனெல்லாமன்றே [ரோ.
எல்லாப்பொருளுமுணாத்தருள்குருவே யிதைநீர்மொழியீ

அகமெனுமான்மாப்பூரணமேகமனேகவிதஞ்சீவன்
அகமெனுமந்தக்கரணோபாதிகளளவிலையாதலினால்
சகமுழுதுங்குளிர்சந்திரனேகஞ்சலசந்திரனும்பலவாம்
சகமதிலேரிகுளஞ்சிறுகுழிசால் சட்டிகுடம்பலவால். (௫௮)

சட்டிகுடங்களிலொன்றுநசித்திடினதனுட்சலசந்த்ரன்
ஓட்டுமுதற்சந்திரனொடுகூடுமொழிந்தவைகூடாதே
கட்டுமுபாதிநசித்திடுசீவன்காரணவான்மாவிற்
கிட்டுமையிக்கியமுபாதிகெடாதவர் கேவலமாகாரோ. (௫௯)

இவனயன்மால்சிவனாகியவீசரோடெப்படியொப்பாவன்
சிவன்முதன்மூவருமகிலசிருட்டிதிதிநாசங்கள்செய்வார்
அவர்பிறர்மதிகளுமுக்காலங்களுமறிவார்விபுவாவார்
தவமிகுகுருவேயிவனுக்கவையிலோர்சற்றுங்காணேனே.()

(வேறு.)

தடத்துநீர்நிலாத்திரியொளியுபயமுந் தழுவுமூர்தனைக் காக்கும், குடத்துநீர்விளக்கினிலொளியிரண்டுமோர் குடும்பமாத்திரங்காக்கும், அடுத்தமைந்தனேஞானியுமீசனு மறிவினாற்பிறிவில்லை, கெடுத்தமாயையின்குணங்களான் மேலென்றுங்கீழென்றும்பிரிவாமால். (௬௧)

நரரின்மன்னனைச்சித்தனைப்போல வேநாரணன்முதலான, சுரர்கண்மாயைவல்லவரணிமாதிக டொக்கநாயகர்

மிக்கோர், தரணிமாநுடர்க்கவைகளில்லாமை யாற்றாழ்வுள
ரானாலும், பிரமபாவனையாலிவரவொனும்பேத மொன்றிலை
பாராய். (சஉ)

முத்திநல்கியசற்குருவேசில முனிகளுக்கணிமாதி, சித்
திபூமியிற்கண்டிருக்கவுமந்தச் செல்வமீசனதென்றீர், புத்தி
யொத்திடவுரைத்தருளென்றிடிற் புகழுமீசனைவேண்டிப், ப
த்திசெய்திடுந்தவத்தினாலியோகத்தாற் பலித்ததென்றறிவா
யே. (சங)

சிவசொரூபமாந்தேசிகமூர்த்தியே சித்திமுத்திகளிரண்
டும், தவமுளோரடைகுவரொனிலவர்கள்போற்சகலருமடை
வாரோ, அவர்கள்பூருவஞ்சித்தியுஞானமு மடைந்ததுங்கண்
டோமே,இவர்கண்ஞானிகளேயென்றாற்சித்திகளிவர்க்கிலா
வகையேதோ. (சச)

காமியத்தவங்காமியமொன்றையுங் கருதிடாத்தவமெ
ன்றும், பூமியிற்றவமிருவகைச்சித்தியும்போதமுந்தருமைந்
தா, ஆமிவற்றிலொன்றியற்றினா லொன்றையேயடைகுவரி
துதீர்வை, யாமுரைத்தவவ்விரண்டையு மியற்றினாரன்றுள
பெரியோரோ. (சரு)

அனகமைந்தனேமுத்திஞானத்தையே யடைந்தனரல்
லாமல், சனகன்மாபலிபகிரதன்முதலினோர் சித்திகள்படித்
தாரோ, இனியசித்தியேவிரும்பினார்சிலர் சிலரிரண்டையுமு
யன்றாரம், முனிவர்சித்திகள்வினோதமாத்திரந் தருமுத்தி
யைத்தாராதே. (சசு)

யோகஞானமேமுத்தியைத்தருமெனி லொழிந்தசித்தி
கள்வேண்டி, மோகமாயுடல்வருந்தினார்சிலசில முத்தர்க

ளேனென்றாற், போகமாய்வரும்பிராரத்தகன்மங்கள் புசித்
தன்றோநசித்தேகும், ஆகையாலந்தச்சித்திகள் பிராரத்தமா
குமென்றறிவாயே. (சஎ)

இலக்கமாயிரஞ்சுருதியாலூகத்தா லென்மனமசையா
மல், பிலக்கவேண்டுமென்றருள்குருவேயகப் பிராந்திபோய்
த்தெளிவானேன், துலக்கமானகண்ணாடியையடிக்கடி துல
க்கினாற்பழுதன்றே, அலக்கண்மாற்றியதேவரீ ரெனக்குரை
யமுதங்கடெவிட்டாதே. (சஅ)

கைதவங்களைச்சாஸ்திரஞ்சொல்லுமோ கருணையாலெ
னையாளும், ஐயனேகுருவேயெவராகிலு மனுபவித்தாலன்
றிச், செய்தகன்மங்கள்விடாதென்றவசனமுஞ் சென்மசஞ்சி
தம்வேகத், துய்யஞானத்தீச்சுடுமென்றவசனமுந் துணிவ
தெப்படிநானே. (சகூ)

சீவபேதங்களளவிலைமைந்தனே செய்கையுமளவில்லை,
ஆவதாலவரவரதிகாரங்க ளறிந்துபக்குவநோக்கிப், பூவல
ர்ந்துபின் பலங்கள்காட்டுவதுபோற் பூருவஞ்சித்தாந்தம்,
காவல்வேதங்க ளிரண்டையும்வசனிக்குங் காண்டமூவகை
யாலே. (ரு0)

ஆனபாவிகளடைவதுநரகங்களவசியமானாலும், தான
மந்திரவிரதவோமங்களாற்றவிருமென்பதுபொய்யோ, ஈன
மாம்பலஜன்மசஞ்சிதவினை யெத்தனையானாலும், ஞானமாங்
கனல்சுடுமென்றமறைமொழி நம்பினால்வீடுண்டே. (ருக)

என்மனந்திருக்கோயிலாத்தினங்குடி யிருந்தருள்குரு
மூர்த்தி, சென்மசஞ்சிதவினையைவேரறுத்திடுந் தேவரீர்மெ

ய்ஞ்ஞானம், தன்மயந்தருமகிமையைவிபுதராஞ் சமர்த்தரு
மறியாமல், கன்மமாங்குழியினில்விழுந்தழிகின்ற காரணமு
ணாயீரோ. (௫௨)

அழிவிலாததற்பதந்தனைமைந்தனே யகமுகத்தவர்சேர்
வர், வழிநடப்பவர்பராமுகமாயினன் மலர்ந்தகண்ணிருந்தா
லும், குழியில்வீழ்வர்காணப்படிவெளிமுகங் கொண்டுகாமிக
ளானோர், பழிதரும்பிறவிக் கடலழுந்துவர் பரகதியடை
யாரோ. (௫௩)

சிறந்தநன்மையுந்தீமையுமீசனார் செய்விக்குஞ்செயலன்
றோ, பிறந்தசீவர்களென்செய்வாரவர்கண்மேற் பிழைசொ
லும்வழியேதோ, துறந்ததேசிகமூர்த்தியேயென்றிடிற் சுரு
திநூற்பொருண்மார்க்கம், மறந்தமூடர்கள் வசனிக்கும்பிரா
ந்திகாண்மைந்தனேயதுகேளாய். (௫௪)

திகழ்ந்தவீசனார்சிருட்டியுஞ்சீவனார் சிருட்டியும்வெவ்
வேறே, சகந்தனிற்பொதுவீசனார்சிருட்டிகள் சராசரப்பொ
ருளெல்லாம், அகந்தையாமபிமானங்கள் கோபங்களாசைக
ளிவையெல்லாம், இகழ்ந்தசீவனார்சிருட்டிகளாகுங்கா ணீச
னார்செயலன்றே. (௫௫)

மூவராம்பரன்சிருட்டிகளுயிர்க்கெலாமுத்திசாதனமா
கும், சீவனார்செயுஞ்சிருட்டிகடங்களைச் செனிப்பிக்கும்பிணி
யாகும், தாவராதிகணசித்திடிலொருவர்க்குஞ்சனனங்க ண
சியாது, கோபமாதிக ணசித்திடிற்பந்தமாங்கொடும்பிறவிக
ள்போமே. (௫௬)

ஈசர்காரியம்பிரளயத்தொழியவு மெவர்பவமொழிந்தா
ர்கள், தேசகாலதேகாதிகளிருக்கவுஞ் சீவகாரியமோகம்,

நாசமாக்கியவிவேகத்தினுயிரொடு ஞானமுத்தர்களானார்,
பாசமோகங்கள் பசுக்களின்செயலன்றிப் பசுபதிசெயலன்
றே. (௫௭)

அச்சுவத்தமென்றொருமரமதிலிரண்டரும் பறவைகள்
வாழும், நச்சுமங்கொருபறவையம்மரக்கனி நன்றுநன்றெ
னத்தின்னும், மெச்சுமங்கொருபறவைதின்றதென வியங்
கியப்பொருளாக, வைச்சுமாமறைசீவனையீசனை வகுத்தவா
றறிவாயே. (௫௮

இந்தச்சீவனால்வருமறுபகையெலாமிவன்செயலென்னா
மல், அந்தத்தேவனால் வருமென்றமூடர்களதோகதியடை
வார்கள், இந்தச்சீவனால்வருமறுபகையெலாமிவன்செயலல்
லாமல், அந்தத்தேவனாலன்றெனும்விவேகிக ளமலவீடடை
வாரோ. (௫௯)

நலமெய்யையனேயெல்லவர்க்குந்தெய்வநாயகன்பொ
துவானால், சிலரைவாழ்வித்தல்சிலரொடுகோபித்தல் செய்வ
தேனென்றுயேற், குலவுமக்களைத்தந்தைபோற் சிட்டரைக்
குளிர்ந்துதுட்டரைக்காய்வர், கலைகணல்வழிவரச்செயுந்தண்
டமுங்கருணையென்றறிவாயே. (௬௦)

மனைவிலங்கறுமைந்தனேகற்பக மரங்கனல்புனல்மூன்
றும், தனையடைந்தவர்வறுமையுஞ்சீதமுந்தாகமுந் தவிர்த்
தாலும், அனையவீசனுமடைந்தவர்க்கருள்செய்வா ரகன்றவ
ர்க்கருள்செய்யார், இனையகுற்றங்களெவர்குற்றமாகுமென்
றெண்ணிநீயறிவாயே. (௬௧)

ஒன்றுகேண்மகனேபுமான்முயற்சியா லுறைத்துமா
நுடர்க்கீசன், நன்றுசெய்யவேகாட்டியநூல்வழி நடந்துநல்

லவர்பின்னே, சென்று துட்டவாதனைவிட்டு விவேகியாய்ச்செனித்தமாயையைத்தள்ளி, நின்றுஞானத்தையடைந்தவர்பவங்கள்போநிச்சயமிதுதானே. (௬௨)

இந்தஞானந்தான்வருவதெப்படியெனிலிடைவிடாவிசாரத்தால், வந்தடைந்திடும்விசாரந்தானேதெனின் மனுதியாஞ்சரீரத்தில், இந்தநானெவன்சித்தெதுசடமெது விரண்டுமொன்ருக்கூடும், பந்தமேதுவீடேதெனவுசாவுதல் பகர்விசாரமதாகும். (௬௩)

போனஜன்மங்கடனிலனுட்டித்தநற்புண்ணியபரிபாகம், ஞானமாக்குமேவிசாரமேனென்றிடினுமுனாத்திடக்கேளாய், ஆனபுண்ணியமீசுரார்ப்பணஞ்செயினசுசிபோஞ்சுசியாகும், மானதம்பினை விசாரித்துஞானத்தை மருவுமென்றறிவாயே. (௬௪)

பத்தியும்வயிராக்கியமும்பரலோகமுமணிமாதி, சித்தியுந்தவநிட்டையும்யோகமுந் தியானமுஞ்சாரூப, முத்தியுந்தரும்விசித்திரகருமங்கண் மோகமாத்திரந்தள்ளும், புத்திதந்திடலருமையோவிசாரமேன்புண்ணியகுருமூர்த்தி. (௬௫)

வேடமாறியபேர்களையறியவேவேண்டினன்மகனேகேள்
கூடமாமவர்சுபாவங்கள்சிலங்கள்குறிகளாய்ந்தறியாமல்
ஓடியுங்குதித்துந்தலைகீழ்நின்றுமுயர்ந்தகம்பத்தேறி
ஆடியும்பலகருமங்கள்செய்யினுமவருண்மைதெரியாதே. ()

இன்னவாறந்தப்பிரமத்தையறிவிக்கு மிலக்கணத்தால்வேதம், சொன்னஞானமும்விசாரத்தால்வருமன்றிச் சுருதிநூல்படித்தாலும், அன்னதானங்கடவங்கண்மந்திரங்களாசாரங்கள் யாகங்கள், என்னசெய்யினுந்தன்னைத்தானறிகின்றறிவைகளால்வாராதே. (௬௭)

துளங்குதர்ப்பணமழுக்கறக்கைக்கொண்டு துலக்கினுற்போமன்றி, விளங்குபுத்தியாலுலகிலார்துலக்கினர் விமல்தேசிகர்மூர்த்தி, களங்கமாகுமஞ்ஞானமுமப்படிக் கருமத்தாற்கழுவாமல், உளங்குறித்தஞானத்தினலெப்படி யொழியுமீதருள்வீரோ. (௬௮)

தர்ப்பணத்தினிற்களிம்புவாஸ்தவமலஞ் சகஜமாதலின்மைந்தா, கற்பளிங்கினிற்கருநிறஞ்சகஜமாக் கறுத்ததன்றுரோபம், தர்ப்பணத்தினிலழுக்கறவேண்டினுற் சாதனத்தொழில்வேண்டும், கற்பளிங்கிலாரோபமேகறுப்பெனக் கண்டிடமனம்போதும். (௬௯)

இங்குமப்படிச்சச்சிதானந்தத்தி லிடர்சடம்பொய்முன்றும், தங்குமாயையின்கற்பிதமன்றியே சகஜவாஸ்தவமன்றே, பங்கமாகுமஞ்ஞானத்தைக்கருமங்கள் பகைசெய்யாதறவாக்கும், துங்கஞானமேகருமவஞ்ஞானத்தைச்சுடுகின்றநெருப்பாமே. (௭௦)

மனைக்குள்வைத்தபண்டங்களை மறந்தவன்வருடநூறழுதாலும், நினைத்துணர்ந்தபின்கிட்டுமப்படி யிந்தநிர்மலவான்மாவும், அனர்த்தமானதன்மறதியைக்கெடுத்துத் தன்னறிவினுற்காணுமல், கனத்தகன்மங்க ளூறுகஞ்செய்யினுங் காணுமோகாணுதே. (௭௧)

நன்மையாங்குருவேசுகந்தருவதுஞானமேயெனும்வேதம், தன்மபாவமிச்சிரங்களாற்றேவர் கடருவிலங்குகண்மாங்

தர், சென்மமாகுவர்சாதியாசாரமே செய்தவஞ்சுகமென்று, கன்மகாண்டத்தில் விதிப்பதேன்விதித்துள காரணமுரையீரோ. (௭௨)

தினமுமண்ணுகர்பிள்ளைநோய்க்கிரங்கியே தீம்பண்டமெதிர்காட்டிக், கனமருந்துகளொளித்துவைத் தழைக்கின்றகருணைநற்றாய்போலே, மனையறங்கள்செய் மகங்கள்செய் நன்றென்று மலர்ந்தவாசகஞ்சொல்லும், நினைவுவேறுகாண் சுவர்க்ககாமிகளந்தநிர்ணயந்தெரியாரோ. (௭௩)

போகமாருயிர்கண்டதையுண்பதும் புணர்வதுமியல்பேகாண், ஆகமங்களுஞ்சுபாவத்தைவிதிக்குமோ வத்தனைதெரியாதோ, காகமேகறுத்திடுநெருப்பேசுடு சசந்திடுவெம்பேனீ, வேகவாயுவேயசையெனவொருவரும்விதித்திடல்வேண்டாமே. (௭௪)

கள்ளுமூனுநீவிரும்பினுன்மகங்கள்செய் காத்தின்மனதானால், கொள்ளும்பெண்டொடு கலவிசெய்யெனிலிவன் குறையெலாந்தொடானென்றே, தள்ளும்வேதத்தின் சம்மதஞ்சகலமுந்தவிர்வதேகருத்தாகும், விள்ளுமிவ்விதியேனெனிற்பூருவநியமமாம்விதியன்றே. (௭௫)

மதுவிரைச்சிகளுண்ணென்றசுருதியின் மணந்துபாரொனல்பாராய், மிதுனவிச்சையும்புத்திரோற்பத்தியால் விரும்பென்றவிதிபாராய், இதையும்விட்டொழியெதி நயிட்டிகவன்னிக் கிகழ்ச்சியற்றதும்பாராய், அதையறிந்துகன்மங்களாசைகளொழிந்தானந்தமடைவாயே. (௭௬)

உலகமானவஞ்ஞானமுங்கருமமு முறவென்றவழிகூடும், பலவுமானவஞ்ஞானமுஞானமும் பகையென்பதுனதா

னால், நிலவிலேமறுப்போலவஞ்ஞானமு நிமலஞானத்தோடே, குலவிநின்றிந்தச்சிருட்டிகள்செய்யவுங் கூடுமோகுருமூர்த்தி. (௭௭)

சொரூபஞானமும்விருத்திஞானமு மென்றுசோதிஞானமுமிரண்டாம், சொரூபஞானமே விருத்தியின்ஞானமாய்த்தோன்றும்வேறில்லைமைந்தா, சொரூபஞானமஞ் ஞானசத்துருவன்று சுழுத்தியிற்கண்டாயே, சொரூபஞானத்தின் மருவுமஞ்ஞானத்தைச்சுடும்விருத்தியின்ஞானம். (௭௮)

துருத்திமாயையைச் சுழுத்தியிற்சுடாததற்சொரூபஞானந்தானே, விருத்திஞானமாய்ச்சுட்டதெப்படியெனில் வெய்யிலாவுலகெங்கும், பரித்தசூரியன்சூரியகாந்தத்திற்பற்றியக்கினியாகி, எரித்தவாறுபோற்சமாதியில்விருத்தியா லெரிக்குமென்றறிவாயே. (௭௯)

அருளுமையனேதிரிவிதகரணத்தா லாகியதொழிலெல்லாம், கருமமல்லவோவிருத்திஞானமுமந்தக் கரணகாரியமன்றோ, உரியகன்மமஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்குமென்றோதினுலாகாதோ, பெரியஞானமென்றதற்கொருபெயரிட்ட பெருமையையுரையீரோ. (௮௦)

விருத்திஞானமந்தக்கரணத்தொடு விருத்தியாகினுமைந்தா ;ஒருத்திமக்களேதங்களிற்பகைக்கின்ற துலகெங்குங்கண்டோமே, கருத்தனாகியபுருடதந்திரங்களாங் கருமங்களைவைபோல, வருத்தஞானமோபுருடதந்திரமன்று வஸ்துதந்திரமாமே. (௮௧)

வருத்தகன்மங்கள்செய்யவுந்தவிரவு மற்றொன்றாக்கவுங்கூடும், மிகுத்தஞானமப்படியன்றுதியானமும் விவேகஞா

னமும்வேறே, செகத்திலொன்றையொன்றுவிவன்பாவிக்குந்தியானங்கற்பிதயோகம், முகஸ்தமாய்க்கண்ட ஞானமே வாஸ்தவமோகமாய்மயங்காதே. (௮௨)

கண்டறிந்தஞானங் கேட்டதுதனைக் கருதுபாவனையோகம், கண்டபேர்சொலக்கேட்டதுமறந்துபோங் கண்டதுமறவாதே, கண்டவஸ்துமெய்தியானவஸதுக்கள் பொய்கறுவியஞ்ஞானத்தைக், கண்டவக்கணங் கொல்வதுஞானமேகருமமன்றறிவாயே. (௮௩)

சருவமுத்தியைத்தருகின்றதியானமுஞ்சத்தியமன்றென்றால், சருவமுத்தியுஞ்சத்தியமன்றென்றுசங்கியாதேநீகேள், உருவங்கேட்டவன்றியானிக்கும்பொழுதி லவ்வுருவம் வாஸ்தவமன்றே, உருவமாகுமப் பொழுதுகண்ணாற்கண்டவுருவம்வாஸ்தவமாமே. (௮௪)

சடமதாகியதியானமெய்யாகிய சர்வமுத்தியைநல்கும், திடமதானதெப்படியெனிலவரவர் தியானமேபிறப்பாகும், உடலமாசையாற்றியானிக்கிற்றியானித்த வுடல்களாகுவர் மைந்தா, தொடர்பவங்கெடச்சொரூபமேதியானிக்கிற் சொரூபமாகுவர்மெய்யே. (௮௫)

பிரமரூபத்தைத்தியானித்தபேர்களும் பிரமமாகுவரொன்றால், நரசீரமாங்குரவனேவிசாரமேன் ஞானமேனென்னாதே, பரமபாவனைபரோக்ஷமாம்பின்பந்தப் பரோக்ஷமேயபரோக்ஷம், திரவிசாரமாஞானமாமுத்தியாந் தீர்வையீதறிவாயே. (௮௬)

வீடதாம்பரிபூரணசொரூபத்தில் விருத்திஞானமுங்கூடிச், சேடமாகினா லகண்டமாமனுபவ சித்தியெப்படியென்

றால், சாடிநீர்மண்ணைப்பிறித்ததேற்றாம்பொடி தானுமண்ணொடுமாயும், ஊடிஞானமுமறிவிலாமையைக்கெடுத்தொக்கவேகெடுந்தானே. (௮௭)

இந்தநிச்சயமுத்தருளனுபவ மிருப்பதெப்படியென்றால், சிந்தையற்றபூமண்டலவிராசனுஞ் சிசுவும்போற்சுகமாவர், பந்தமுத்திகண்மறந்துபோமுண்டென்று பலர்சொலினகையாவர், அந்தரத்தையுண்டுமிழ்ந்ததோர் கொசுகெனுமவர்களைநகையாரோ. (௮௮)

மலடிமைந்தனுந்தாணுவிற்புருடனும் வான்மலர்முடிசூடி, இலகுகந்தர்ப்பநகரிலே சுத்திகையிரசிதம்விலைபேசிக், கலகமாயினாரிடையினிற்கயிற்றராக் கடித்திருவருமாண்டார், அலகையாயினொனும்விவகாரத்தை யறிந்தவன்மயங்கானே. (௮௯)

மாயையென்பதுபொய்யெனிலது பெற்றவகையெலாம்பொய்யாமே, தாயையன்றிமக்களுக்கொரு பிறவியுஞ்சாதியும்வேறுண்டோ, சேயசொர்க்கமுநரகமுநன்மையுந் தீமையும்பாராமல், தூயசத்துச்சித்தானந்தபூரணசொரூபமாயிருப்பாயே. (௯௦)

பங்கயாசனன்முதற்பலதேவரும் பாருளபெரியோரும், கங்கையாதியாந் தீர்த்தமுந்தேசமுங் காலமுமறைநாலும், அங்கமாறுமந்திரங்களுந்தவங்களு மசத்தியமெனச்சொன்னால், எங்கணாயகனேயதனாற் குற்றமில்லையோமொழியீரோ. (௯௧)

சொற்பனந்தனிற்கண்டதைப்பொய்யென்று சொல்வதுபிழையானால், அற்பமாயையிற்றோன்றியசகங்களை யசத்

தெனல்பிழையாமே, சொற்பனந்தனிற்கண்டதைப் பொய்யென்றுசொல்லலாமெனின்மைந்தா, அற்பமாயையிற்றோன்றியசகமெலாமசத்தியமெனலாமே. (௯௨)

பொய்யைமெய்யென்றமூடர்புண்ணியமொன்று புராணங்கூப்பிடுமானால், மெய்யைமெய்யென்றஞானிக்குக் குற்றங்கள்விதித்தசாத்திரமுண்டோ, பொய்யதேதெனினுமருபங்களாம் பூதமாகியமாயை. மெய்யதேதெனிற்சச்சிதானந்தமாய் வியாபிக்குமான்மாவே. (௯௩)

மாயையென்பதேதுடையராரொப்படி வந்ததுவருவானேன், மாயையென்பதுபிரமத்தின்வேறெனின் வத்துவுமிரண்டாமே, மாயையென்பதும்பிரமமுமொன்றெனின் வத்துவும்பொய்யாமே, மாயையென்றமேகங்களுக்கொரு சண்டமாருதக்குருமூர்த்தி. (௯௪)

அதனையின்னதென்றுரைத்திடப்படாமை யாலவாச்சியவடிவாகும், இதுதனக்குளதடலநானுலகுமெய் யெனுமவருடையோர்கள், கதையிலாதபொய்வந்ததிப்படியென்று கண்டபேரிலைமைந்தா, விதனமாயையேன்வந்ததென்றுற் புத்திவிசாரமற்றதனாலே. (௯௫)

அருவமாதுமாயாவிவித்தைகள்விளையாடுமுன்றெறியாதே, உருவமாம்பலகந்தர்ப்பசேனையாயுதித்த பின்வெளியாகும், பிரமசத்திகலனந்தமாமதைக்கண்டு பிடித்திடக்கூடாதே. பரவுபூதங்கள்கண்டனுமானத்தாற் பலருக்கும்வெளியாமே. (௯௬)

காரியங்களுஞ்சத்தியாதாரமுங் காணுமற்றதுமாயம், பாரினின்றமாயாவியுஞ்சேனையும் பார்ப்பவர்கண்காணும்,

வீரியந்திகழ்வித்தையாயினசத்தி வெளிப்படாததுபோலே, பேரியற்பிரமத்துக்குமுலகுக்கும் பிறிதிசத்திகளுண்டே. ()

சத்திசத்தனைத்தவிரவேறன்றுகாண் சத்தனுமாயாவி, வித்தைகாட்டியவிந்திரசாலம்பொய் வித்துவான்மெய்யாம்போற், புத்திமைந்தனேசத்திமானாகிய பூரணவான்மாவின், வஸ்துநிர்ணயஞ்சொன்னதிர்ட்டாந்தத்தின் வழிகண்டு தெளிவாயே. (௯௮)

இல்லையாகியசத்தியையுண்டென்ப தெப்படியெனக்கேட்கிற், புல்லையாதியாமசேதனப்பொருளெலாம் பூத்துக்காய்ப்பதைப்பாராய், நல்லையாமகனேயதிலதிற்சிற்சத்திநடங்கிடாதிருந்தக்கால், தொல்லையாய்வருஞ்சராசரவுயிர்க்கெலாஞ்சுபாவங்கள்வேறாமே. (௯௯)

கருப்பைமுட்டையுட்பறவைகள் பலநிறங்கலந்தசித்திரம்பாராய், அருப்பமாஞ்சத்திநியமமில்லாவிடி லரசிலாநகர்போலாம். நெருப்புநீர்களாங்கசப்புமேமதுரமா நீசனுமறையோதும்,பொருப்புமேகமாங்கடலெலாமண்களாம் புவனமிப்படிப்போமே. (௱)

ஆர்க்குங்காணவுமறியவும்படார்தென்று மவாச்சியவடிவென்றும், சேர்க்குநாமரூபப்பயிர்வித்தென்றுஞ் செப்பியசிற்சத்தி, பேர்க்குமாறெங்ஙன்பிறித்திடப்படாதெனிற் பிரமபாவனையொன்றாய்ப், பார்க்குமாறெங்ஙன்முத்தியாகுவதெங்ஙன் பரமசற்குருமூர்த்தி. (௱௧)

வாயுஸ்தம்பனஞ்சலஸ்தம்பனம் மணிமந்திரமருந்தாலே, தேயுஸ்தம்பனஞ்செய்திடிலதிலதிற் சிறந்தசத்திகளெங்ங, னீயச்சச்சிதானந்தமாய்வேறொன்று நினைந்திடாதிருப்

பாயேல், மாயச்சத்திபோமீதன்றிமந்திர மறைகளிற்காணேமே. (௧௦௨)

மேவுமண்ணிலவ்வியத்தமேவியத்தமாம் விவகரித்திடவேண்டில், நாவினுன்மண்ணைக்குடமென்பரக்குட நசிப்பதுநாவாலே, பாவுநாமரூபங்களைமறந்துமண் பார்ப்பதேபரமார்த்தம், சிவபேதகற்பிதங்களைமறந்துநீ சின்மயமாவாயே. (௧௦௩)

பூரிக்குங்கனசச்சிதானந்தத்திற்பொய் சடந்துயர்மூன்றும், தூரத்தாயினுந்தோன்றுபாழ்விபரீதந் துலட்டப்பதெப்படியென்றால், நீரிற்றோன்றுந்தன்னிழறலைகீழதாய் நின்றுலையினுநேராய்ப், பாரிற்றோன்றியதன்னைநோக்கிடிலந்தப் பாழ்நிழல்பொய்யாமே. (௧௦௪)

ஞானங்காரணமறிதல்காண் காரியநாமரூபப்பேய்கள், ஆனதெப்படியழிந்ததெப்படியென வாய்குதல்பலனன்றே, மானமைந்தனே தீர்க்கசொற்பனசகம்வந்ததும் பாராமல், போனதுந்நினையாமலுன்போதமாய்ப்பூர்ணமாயிருப்பாயே

அசத்திலெம்மட்டுண்டம்மட்டும்பராமுகமாகினு லம்மட்டும், நிசத்திலுள்விழிப்பார் வையாமிப்படிநிரந்தரப்பழக்கத்தால், வசத்திலுன்மனநின்றுசின்மாத்திரவடிவமாயிடின்மைந்தா, கசத்ததேகத்திலிருக்கினுமானந்தக்கடல்வடிவாவாயே. ()

(வேறு.)

தானன்றிவேறொன்றுமில்லாதபூரணச்சச்சிதானந்தகுணமாய், ஊனின்றவுயிர்தோறு மொன்றாகுமென்றாலஃதொக்கின்றபடிகண்டிலேன், நானென்றசீவன்கள் சித்தானவகை

யொக்குஞானங்கள்வெளிகண்டதாம், ஆனந்தமிதுபோலவெளியாகவுதியாதவடைவேதுகுருநாதனே. (௧௦௭)

உருவங்களிரதங்கள் பரிசங்களொருபூவி லொன்றாகுமென்றாலுமே, கரணங்களோரொன்றிலோரொன்றுதெரியுங்கணக்கன்றிவாராதுகாண், அருமந்தசச்சிதானந்தச்சுபாவங்களான்மாவின் வடிவாகிலும், பிரபஞ்சமயமாம் விருத்திபேதத்தினாற்பேதங்களாமைந்தனே. (௧௦௮)

தாமதமிராசதஞ்சாத்துவிதமுக்குணத்தால்வரும்விருத்திமூன்றும், ஆமவைகண்மூடமுங்கோரமுஞ் சாந்தமுமபிதானமாகுமகனே, ஏமுறவிருக்கின்றசச்சிதானந்தங்களென்றென்றுமொன்றாகிலும், நாமுரைக்கும்விருத்திப்பிறிவினாற்சொரூபஞானுதிபிறிவாகுமே. (௧௦௯)

சடமானமூடத்தருக்கல்லு மண்களிற்சத்தொன்று மேதோன்றுமால், விடமானகாமாதிகோரத்திலானந்தம்வினையாதுமற்றவைகளாம், திடமானவொழிவாதி சாந்தத்திலேசச்சிதானந்த மூன்றும்வெளியாம், மடமானமூடங்கள் கோரங்கள்விடுசாந்தமனமாகிலானந்தமே. (௧௧௦)

இகமானகுருநாதனேசச்சிதானந்தமெனுமிலக்கணமறிகிலேன், அகலாதசத்தாவதேதுசித்தாவதேதானந்தமேதென்றிடில், மிகுகாலமூன்றுங்கெடாதிருப்பதுசத்து வேறுபாடறிதல்சித்தாம், மகிழ்காமநுகர்போதுசுகமாகுமநுபூதிவாழ்வென்பதானந்தமே. (௧௧௧)

நாசச்சரீரத்திருக்குஞ்சரீரிதனை நால்வேதமாவாக்கியம், நீசச்சிதானந்தமென்றிடினுமாசரியர்நீபிரமமாகுமெனினும், மாசற்றசச்சிதானந்தநானென்னுமிவன் மன்னுமநுபவ

மெங்ஙனே, கோசப்புரங்களையிடித்துத்தகர்க்குமத குஞ்சரக்குருநாதனே. (௧௧௨)

சென்மாந்தரஞ்செய்தவினைகளுடறருமெனிற் செல்காலமிவனுண்டலோ, கன்மாநுபவநரகசொர்க்கமெனில் வருகின்ற காலத்துமிவனுண்டலோ, உன்மாதயாதனா வுடல்கடவுளுடன்மநுடவுடன்மாறிமாறியழியும், தன்மாயவுடல்கெடினு மிவனிருப்பதுகொண்டு சத்தென்பதொக்குமகனே. ()

இருளாகமூடுஞ்சுழுத்தியிலிராத்திரியி லிரவிசுடரற்றபொழுது, மருளாமலிருளையும் பொருளையுந்தெரிகின்றவகைகொண்டுசித்தாகுமே, பெருவாழ்வுமிக்கதானேதன்னிடத்தினிற் பேராதபிரியமதனால், அருகாதபிரியஞ் சுகத்தில்வருமாதலா லானந்தமாமைந்தனே. (௧௧௪)

அன்னபானாதிசுகசாதனமதாகையா லார்க்கும்வெகுபிரியமாகும், இன்னவாறான்மாவுமானந்தசாதன மெனக்கருதல்பொருளல்லவே, சொன்னவான்மாவையொரு சுகசாதனங்களொடு சொல்லுவாயாகின்மகனே, உன்னதானந்தம்வேறேதனுபவிப்பதாருபயவான்மாவுமுளதோ. (௧௧௫)

விடயசுகமதில்வருதல்பிரியமாத்திரமாகும் வெகுபிரியமான்மாவிலாம், விடயசுகம்வருபிரிய மாறிவருமான்மாவில்வெகுபிரியமாறாதுகாண், விடயசுகம்விடலுமாங் கொளலுமாமான்மாவைவிடுவதெவர் கொள்வதெவர்பார், விடயசுகபோகங்கள்விடுமவனையவனால்விடப்படாதொருநாளுமே. ()

வேகின்றகோபங்க ளாலென்னைநான்கொன்று விடுகிறேனென்றுசிலபேர், சாகின்றபடியினாற் றன்னையேதான்கொன்று சாவனெனல்சங்கையென்றால், தேகந்தனைக்கொ

ல்லுமவனால்விடப்பட்டதேகமவனன்றுமகனே, ஆகந்தனிற்கோபமலதுதனையொருநாளு மான்மாவெறுப்பதிலையே. ()

தாகப்படும்பொருளிலும்மகன்பிரியமாந் தனையனிலுமுடல்பிரியமாம், ஆகத்திலும்பிரிய மிந்திரியமாங்கரண மதனிலும்பிரியமுயிராம், ஏகப்பிராணனிலும் வெகுபிரியமான்மாவிலிந்தவான்மாமுக்கியம், ஊகத்தினாற்கெவுணமித்தைகர்த்தாமூன்றுமோரொன்றிலதிகமகனே. (௧௧௮)

கெடலானபொழுதிவன்காணிக்குமகனான கெவுணவான்மாமுக்கியம், விடலாதவுடலம் பரிக்குநாளுடலான மித்தையான்மாமுக்கியம், திடமானநன்மைகதி வேண்டினாற்கர்த்தனாஞ்சீவவான்மாமுக்கியம், சடமாயுமுத்தியினின் ஞானவான்மாவானதானேமகாமுக்கியம். (௧௧௯)

புலியுமனுகூலமெனிலிட்டமாம்பகைசெயிற்புதல்வனெனிலும்வெறுப்பாம், உலகிலிருவகையுமல்லாதபுல்லாதியிலுதாசீனமாமாதலால், மலினமறுசின்மயன் பலவகையுமிப்படி மகிழ்ச்சியில்விருப்பமிகழான், அலகிலானந்தவடிவாகுமுன்சொருபத்தையாராய்ந்துபார்மைந்தனே. (௧௨௦)

மானஞ்சிறந்தகுருநாதனேயானந்த வகைகளெத்தனையென்னிலோ, ஞானந்திகழ்ந்தபிரமானந்தம்வாசனா னந்தம்விடயானந்தமென், றானந்தமூன்றுவித மெட்டுவகையென்பர்சிலரவ்வைந்துமிதிலடக்கம், ஆனந்தவகைசொலக் கேண்மைந்தனேயெட்டு மவையின்னதின்னதெனவே. (௧௨௧)

போகத்தில்வருசுகம் விடயசுகநித்திரைப் போதுளதுபிரமசுகமாம், மோகத்தளந்தலிற்சுகம்வாசனைச்சுகமுமுப்பிரியமான்மசுகமாம், யோகத்திலுளதுமுக் கியசுகமுதாசின

முற்றசுகநிஜசுகமதாம், ஏகத்தைநோக்கலத் துவிதசுகம்வாக்கியமெழுந்தசுகஞானசுகமே. (௧௨௨)

இவ்வாறுணாசெய்தசுகபேதங் களினியல்பாம்வகை சொலமகனேகேள், ஒவ்வாநனவினி லுழல்வானிடர்கெடவுறங்குஞ்சயனமதுறுநேரம், செவ்வாமனமகமுகமாமதிலொளிசித்தின்சுகநிழல் சேருங்காண், அவ்வாறிவனுள மகிழ்வாமநுபவமதுதான்விடயசுகானந்தம். (௧௨௩)

ஈனந்தருசுகவிடயந்திரிபுடி யிடராமெனமன மசையாமல், சேனந்தனதுகுலாயந்தனில்விழு செயல்போநித்திரைசெறிசீவன், தானந்தமில்பரனுடனென்றுவனொரு தனையல்லதுபிறநினையாமல், ஆனந்தமயமாவன்சுகமிகு மதுதானுயர்பிரமானந்தம். (௧௨௪)

தூங்குஞ்சுகமதுபிரமச்சுகமெனல் சுருதிப்பொருள்விழி துயில்வோர்கள், தாங்கும்மலரணைநன்றாகச்சிலர் சம்பாதிப்பதுதானுகம், தீங்குந்நன்மையு மாண்பெண் முறைமையுந் தெரியாதமளிசெய் பொழுதேபோல், ஆங்குள்வெளிகளுமறியாதநுபவ மதனாலதுபிரமானந்தம். (௧௨௫)

உதவும்புவியினி லொருவன்னநுபவ மொருவன்மனதினிலுதியாதே. மதியுங்கெடுகின்ற துயில்கொண்டானந்தமயனன்றேசுகமுறுகின்றான், இதுவிஞ்ஞான மயனுஞ்சிந்தையினினைவாய்வந்திடுமெனலழகன்றே, சுதைவிண்ணோர்புகழ்குருவேநீரிதுசொல்லீர்சகலமும்வல்லீரோ. (௧௨௬)

நெய்யும்வெண்ணெயு மிருபேர்களுமறி நினைவிற்பிறிவறிவினில்லை, செய்யுந்நனவினிலிறுகும்மனதொடு சேருஞ்சின்மயவிஞ்ஞானன், நையுந்துயர்மன நழுவும்பொழுதுணர்

ஞானச்சுகமுணுமானந்தன், பெய்யுந்துளிகளு நீருங்குளமொடுபாகும்போலிவர் பிறிவன்றே. (௧௨௭)

ஒன்றாகியபிரமானந்தச்சுக மொழிவானேனென்வெளிவருவானேன், என்றான்முன்செய்த கருமம்வெளியினி லிழுக்குஞ்சுழுத்திவிட்டெழுந்தோனும், நன்றாயினசுக மகலான்வெளியிலுநடவான்மறதியும் பெறமாட்டான், அன்றாமெனவிருந்துறங்குஞ்சிலகண மதுவேவாதனை யானந்தம். (௧௨௮)

அந்தக்கணமுடலகமென்றிடர்களி லலைந்தேசுகந்தனை மறந்தேபோம், முந்தைச்செயும்வினை சுகதுக்கந்தரு மோனந்தருநடுவடிவேகாண், எந்தப்புருடனு மொருசிந்தையுமறவிருந்தேனெனலநுபவமாகும், இந்தப்படிதனுதாசீனச்சுகமிதுவேநிசமெனு மானந்தம். (௧௨௯)

நிசமானதுமுக்கியமோகுடத்துள நீரன்றேவெளியீரந்தான், வசமாமகங்கரமறைந்தானிசமது படிந்தான்முக்கியவகையாகும், திசையார்திரிசயமறியாதேதுயில் செறியாதேயுடறறிபோலே, அசையாதேமதி சமமாகியநிலையதுதான் முக்கியவானந்தம். (௧௩௦)

மநுடன்மநுடகந்தருவன்றேவகந்தருவன்பிதிராசானசுரன், றனுடன்கருமத்தேவன்முக்கிய சுரரிந்திரனவனுசானுங், கனவிராட்டிரணியகர்ப்பன்முறைகருதுமிப் பதினொருபேரின், பினவானந்தங்கணுணையாம்பிரளய வெள்ளக்கடல்பிரமாநந்தம். (௧௩௧)

எவனுகிலுமிந்தத்துரியாதீதத்தி லேழாம்பூமியி லிருந்தானேல், அவனாரதன்சுகன் சிவன்மாலயன்முத லறிவோரநுபவசுகபோதம், விவகாரதிரிசயமிதுவேயநுபவ மென

முன்சொல்லியவிவகாரி, உவமானமுமறி மகனேயவனடியு
திரும்பொடிகளென் முடிமேலே. (௧௩௨)

(வேறு.)

இந்தவாறைந்துசுகஞ் சொல்லினேம் வித்தைசுக மினி
மேற்சொல்வோம், முந்தமாயையுஞ் சச்சிதானந்தப் பொரு
ளுமேமொழியும்போதில், அந்தமாமத்துவிதசுகமான்ம சுக
மிரண்டுமங்கேசொன்னேம், தொந்தமாற்றிய மகனேயின்
னமுனக்கையமுண்டேற்சொல்லுவாயே. (௧௩௩)

குகன்றனையுமெனையுமுலகினையுமீன்றளித்தருளுங் கு
ருவேகேளீர், புகன்றசச்சிதானந்தப்பதங்கடனித்தனியாகிப்
பொருள்வேறானால்,உகண்டமனமுறைப்பதெங்ஙன்பரியாய
பதங்களைப்போலுறவுங்காணேன், அகண்டமாயொருசுவை
யாய்த்தேனீக்கூட்டியமதுவாயறிவிப்பீரோ. (௧௩௪)

துளிரிளகல்வெண்மையென்றபதங்களினானீர்மூன்றுகூறு
யிற்றோ, ஒளிதவனஞ்செம்மையென்றபதங்களாலக்கினியு
மொருமூன்றாமோ, வெளிமுதலாஞ்சகமசத்துமூடமிடரென
ப்பிரித்துவிலக்கிவேதம், எளிதறியமுரண்மொழிந்தசத்தாதி
யெனும்பிரமமேகந்தானே. (௧௩௫)

நித்தியம்பூரணமேகம்பரமார்த்தம்பரப்பிரமநிதானஞ்
சாந்தம்,சத்தியங்கேவலந் துரியஞ்சமந் திருக்குக்கூடஸ்தர்சா
க்ஷிபோதம், சுத்தமிலக்கியஞ்சனாதனஞ்சிவன் றத்துவம்வி
ண்சோதியான்மா, முத்தம்விபுகுக்குமமென் றிவ்வண்ணம்வி
திகுணங்கண்மொழியும்வேதம். (௧௩௬)

அசலநிரஞ்சனமமிர்தமப்பிரமேயம்விமலமநுபாதேய
ம், அசடமனாமயமசங்கமதுலநிரந்தரமகோசரமகண்ட, மச

மனந்தமவினாசிநிர்க்குணநிட்களநிரவயமனாதி,அசரீரமவிகா
ரமத்துவிதமெனவிலக்காமனேகமுண்டே. (௧௩௭)

இன்னவகைவிதிவிலக்குக்குணங்கணன்றாய்ச்சேர்ந்தொ
ருமித்தெல்லாங்கூடிச், சொன்னபொருளொன்றன்றி யிர
ண்டில்லையொருபொருளைச்சொல்லுஞ்சொற்கள், பின்னபத
மாமதனாற்சத்தாதி குணப்பொருளாம்பிரமமேகம், அன்ன
பொருளொருமையறிந்தகண்டபரிபூரணமாயாவாய்நீயே.

நிர்க்குணவஸ்துவின்குணங்களுரைப்பதுதாய்மலடியெ
னநிகரொன்றாதே, சற்குணனேவஸ்துநிலை யுரையாமலறியவ
ல்லசதுரருண்டோ, நற்குணவேதங்களிந்தச்சீவன்முத்திபெ
றப்பிரமஞானந்தோன்றச், சொற்குணங்கள்பிரமத்தின்கு
ணங்களன்றபிரமமாஞ்சொரூபந்தானே. (௧௩௯)

மோகவிருள் கெடக்கோடியருணனென வருகுருவே
மொழியக்கேளீர், ஏகபரிபூரணமாமென்சொருபமென்னுள
த்திலிறுகும்வண்ணம், ஆகமங்கள்சொன்னபடியென்னையக
ண்டார்த்தமாயறிந்தேனையா, ஊகமுமொத்திடவுரைத்தாற்
பசுமரத்திலாணிபோலுறைக்குநெஞ்சே. (௧௪௦)

சத்தேசித்தாகுமயலெனிலசத்தாமசத்தானாற்சாக்ஷியெ
ங்கே,சித்தேசத்தாகுமயலெனிற்சடமாஞ்சடங்களுக்குத்தி
யுமில்லை,ஒத்தேதோன்றியசத்துஞ்சித்துநல்லசுகமாகுமேகத்
துக்கோர்,வித்தேயன்னியமாகிற்சடமசத்தாஞ்சுவாநுபவம்
விளைந்திடாதே. (௧௪௧)

வீயாதசத்துமுன்னம்விளங்குவதுதன்னாலோவேறொன்
றாலோ, வாயால்வேறெனிலதுவுமசத்தோசத்தோவசத்தே

ன்மலடிமைந்தன்,பேயாகாரியஞ்செயுமோசத்தெனிலிப்படி யதையும்பிரித்துச்சொன்னால், ஓயாதவவத்தையாங்குதர்க்க விகற்பங்களைவிட்டொழிந்திடாயே. (௧௪௨)

சுருதியுத்தியொத்ததுபோலநுபவமுங்கேள் சுழித்திச் சுகவானந்தம், மிருதிவடிவாதலிலவ்வானந்தமே யறிவாம் வேறங்கில்லை,கருதுபிரளயஞ்சுழுத்தியிரண்டிலுநீயிருந்திருளைக்காண்கின்றாயே, இருதயத்திப்படி நோக்கியேகபரிபூரணமாயிருந்திடாயே. (௧௪௩)

பலகலையுமுணர்ந்தகுரு மொழிந்தபடியிவநுமனுபவம் விடாமற், பலமலரின்மதுப்போலேசச்சிதானந்தமொன்றும் பரமார்த்தத்தைப், பலபொழுதுங்கண்மூடிச்சமாதியிருந்தான்விழித்துப்பார்த்தபோது, பலவடிவாஞ்சராசரசித்திரங்களெலாந்தோன்றுமொருபடமானானே. (௧௪௪)

இதயமொத்தசற்குருவேநமக்கிதுவே வினோதமன்றியினிவேறுண்டோ, அதையுரைத்து மதைநினைத்துமிருப்பதன்றோஞானிகளுக்கானநீதி, முதலுரைத்ததுரியாதீதமுமேழாம்பூமியுமுக்கியமாமென்ற, பதமுமதின்வகையுமெனக்கெளிதாகத்தெளியும்வண்ணம்பணித்திடீரோ. (௧௪௫)

வினவுமிடத்தஞ்ஞான பூமிகளேழ்ஞான பூமிகளேழென்பார், இனியவற்றுளஞ்ஞானபூமிகளேழையுமுந்தி யியம்பக்கேளாய், தனிவித்துச்சாக்கிரஞ்சாக்கிரமகா சாக்கிரஞ்சாக்கிரத்தைச்சார்ந்த, கனவுகனாக்கனவுசாக் கிரஞ்சுழுத்தியென்றெழுபேர்கணித்தார்மேலோர். (௧௪௬)

மூந்தவகண்டத்தெழுமோ ரறிவுமாத்திரமதுதான்முதல்வித்தாகும், இந்தவறிவிற்பண்டில்லா வகந்தைமுனைபோலா

மிதுநனாவாம், வந்துவந்துபிறவிதொறுமகமமதை வளருமதுமகாநனாவாம், நந்துமகங்கொடுநனவின் மனோராச்சியஞ்செயலேநனாக்கனவே. (௧௪௭)

உண்டுறங்கிமனோராச்சி யஞ்செயல்சொற் பனமெனும்பேருடையதாகும், பண்டுகனாக்கண்டுமறந்ததைமீண்டு நினைப்பதுசொற்பனநனாவாம், மண்டுமிருண்மூடுவது சுழுத்தியாமஞ்ஞானவகைகள்சொன்னோம், விண்டுநிறைமுத்திதருஞானபூமிகளேழும் விளம்பக்கேளாய். (௧௪௮)

புலவர்புகழ்முதற்பூமி சுபேச்சைவிசாரணையிரண்டாம்பூமியாகும், நலதனுமானசிமூன்றாம் பூமிசத்துவாபத்திநாலாம்பூமி, சொலுமசஞ்சத்திப்பேரும் பதார்த்தாபாவனைப்பேருந் துரியப்பேரும், மலினமறுமகனேயைந்தாறேழு பூமிகளாய்வகுத்தார்மேலோர். (௧௪௯)

துற்சங்கநிவிர்த்திவந்து சிவஞானம்விரும்புவதுசுபேட்சையாகும், நற்சங்கமொழிவினவி ஞானநூல்பழகல்விசாரணையாநம்பி, மூற்சங்கவேடணைகள் விடறனுமானசியிந்த மூன்றினாலும், சற்சங்கமனதிலுண்மை யறிவுதித்தல்சத்துவாபத்திதானே. (௧௫0)

தத்துவத்தின்மனமுறைத்து மித்தையெலா மறப்பதசஞ்சத்தியாகும், அத்துவிதானந்தம்வருந் திரிபுடிபோம்பதார்த்தாபாவனையதாகும், வஸ்துநிலையிருந்தபடி யிருந்தமவுனச்சுபாவந்துரியமாகும், இத்துரியபூமியைமுன்றுரியாதிதப்பதமென்றதுவுங்கேளாய். (௧௫௧)

முற்புவிமூன்றினுமுலகந் தோன்றுதலாற் சாக்கிரமாமூன்றுக்கப்பால், சொற்பனமாமதுவுமெள்ளநழுவுமஞ்சாம்

பூமியேசுழுத்தியாகும், அற்புதமாஞ்சுபா நுபவ மிகுமாரும் புவிதுரியமதற்கப்பாலோர், கற்பனையிலாதவிட மதீதமென் றுமவுனமாய்க்காட்டும்வேதம். (௧௫௨)

துரியமிலந்தனைத்துரியாதீதமெனின்மயக்கமென்றுசுரு திமேலோர், அரியதொருவிதேகமுத்தி யதீதமென்பாரது கணக்கிலாரும்பூமி, மருவுசுழுத்தியிற்காட்சி சுழுத்தியென் பாரொன்பதுநீமனத்திற்கொள்வாய், பெருமைதரு ஞானபூ மியின்விகற்பமின்னமுண்டுபேசக்கேளாய். (௧௫௩)

முன்னிலங்களேறிய மூவருமப்பியாசிகளா முத்தரன் றே, பின்னிலங்கள்வரன்வரியான் வரிட்டனெனுஞ்சீவன்மு த்தர் பேதமாகும், சொன்னநடுப்பூமிவந்த ஞானிகளேபிரம வித்தாங் தூயமுத்தர். இன்னமுமப்பூமிகளின்பெருமைதனை நீயறியயான்சொல்வேனே. (௧௫௪)

நாலாம்பூமியில்வருமுன் மூன்றுபூமியுமடைந்து நடந் துமாண்டோர், மேலானபதமடைந்துபிறந்துமெள்ளமெள் ளவந்துவீடுசேர்வார், மாலானபவத்தில்விழார் முதற்பூமியி டைப்பதுவேவருத்தமைந்தா, காலானமுதற்பூமிகைவந்தா ன்முத்தியுங்கைவந்ததாமே. (௧௫௫)

இப்புவியிலிஞ்ஞானபூமியொன்றிலிரண்டிலடைந்திருந் தாரானால், அப்புருடர்மிலேச்சராகிலுமுத்தர் குருபாதத்தா ணைமெய்யே, தப்புரையென்றவர்கெடுவார் நடுவான மறை களைநீசங்கியாதே, செப்புமொழிவழிதிடமாயகம்பிரமமென் றிருந்துதெளிந்திடாயே. (௧௫௬)

பொல்லாதமிலேச்சருக்கும்விதேகமுத்தி தருஞானபூ மியென்று, நெல்லாகிமுளைக்குமெனைத் தண்டுலமாக்கியகு

ருவேநீர்சொன்னீரோ, இல்லாளுங்குடும்பம்விட்டுச்சந்நியா சம்புகுந்தேகாங்கியானோர். அல்லாமன்முத்திபெறுமொன்று சிலர்சொன்மயக்கமகற்றுவீரோ. (௧௫௭)

சிட்டர்புகழ்மகனேநீசங்கித்தசங்கைநன்று தெரியக்கே ளாய், கட்டழியுந்துறவுநால்வகையாகு மதுகளுக்கங்கா கும்பேர்கள், பட்டதுயர்செடுங்குடீசகம்வெகூதகமமுசன் பரமாமுசன்,விட்டகலுந்துறவுக்குவிராககாரணமன்றிவே டமன்றே. (௧௫௮)

மந்தமுந்தீவிரமுந்தீவிரதரமு மெனமூன்று வகைவிரா கம், வெந்துயரம்வரும்பொழுது குடும்பத்தை வெறுத்துவ ரும்விராகமந்தம், இந்தவுடலளவுமனை தனம்வேண்டாமெ னவிடறீவிரமென்பார்கள், அந்தணனூர்மித்தையெனவிடல துதீவிரதரமாமறிந்திடாயே. (௧௫௯)

பாவிமந்தவிராகத்திற்சந்நியாசங்களொன்றும் பலித் திடாதே, தீவிரத்திற்குடிசகமும்வெகூதகமு மென்றிரண்டு திறங்களுண்டாம், தாவிநடந்திடத்திட மிலாதவர்க்குக்குடீ சகமுஞ்சகங்களெங்கும், மேவிநடந்திடத்திடமுள்ளவர்க்கு வெகூதகமுமெனவிதித்தார்மேலோர். (௧௬௦)

இருவகைதீவிரதரத்துமம்சனென்றும்பரமாம்சனென் றுஞ்சொல்வார், வருமதிலம்சனுக்குமுத்தி சத்தியலோகத் தன்றிவாராதென்பார், பரமாம்சனுக்குமுத்தி யிவ்வுலகின் ஞானத்தாற்பலிக்குமென்பார், திரமருவுபரமாம்சன்றானுமி ருவகையாகுஞ்செப்பக்கேளாய். (௧௬௧)

சிஞ்ஞாசுஞானவா னென்றிரண்டுபேர்களா மதிற்சிஞ் ஞாசு, மெய்ஞ்ஞானபூமியின்முன் மூன்றுபூமியுளடக்கும்வி

வேகியானோ, அஞ்ஞானவானென்போன்சீவன்முத்தியடைந்திருக்குமுயர்ந்தமேலோன், அஞ்ஞானமகனுமந்தச்சிஞ்ஞாசுமிருவகையாமதுவுங்கேளாய். (௧௬௨)

பந்தமனை துறந்துசிலரதிதிகளாயிருந்தடைவர்பரமஞானம், அந்தணர்மன்னவர்வணிகர்சூத்திரராயிருந்துசிலரடைவர்ஞானம், இந்தவகைசாத்திரத்து மூலகத்துநடப்பதுகண்டிருந்துமைந்தா, சிந்தனையின்மயக்கமென்ன சுருதியுத்தியநுபவத்தாற்றெளிந்திடாயே. (௧௬௩)

(வேறு.)

பிறந்ததுண்டானாலன்றோ பிறகுசாவதுதானுண்டாம்
பிறந்ததேயில்லையென்றும் பிரமமாவதுவுநானே
பிறந்ததுநானென்றாகிற் பிரமமன்றந்நானோ
பிறந்ததுமிறந்ததற்ற பிரமமாநானேநானே. (௧௬௪)

நானென்றபிரமமான நானேநானறியேனென்றால்
நானென்பதேதுபின்னை நம்முடைப்புந்தியென்னில்
தானதுமயக்கந்தன்னிற் சாகுமேசாகாதாகி
நானெனநிறைந்திருந்த ஞானமாநானேநானே. (௧௬௫)

நிறைந்தவாறெந்தவாறு நிலைதெரியலையென்றாயாகில்
அறிந்ததாஞ்சுழுத்திதன்னி லானந்தமதுவேயாகும்
குறைந்ததற்கானந்தந்தான் குவலயந்தன்னிலில்லை
நிறைந்ததேயிந்தவான்மா நிதானமிந்தறிவுதானே. (௧௬௬)

மனத்தினாலெண்ணித்தானே வந்ததிவ்வுலகமாகும்
நினைத்திடிலனேகலோக நிற்பதவ்வறிவிலன்றோ
அனைத்தையுங்கடந்தப்பாலு மந்தமற்றறிவுதாமே
எனத்தனிவிசாரித்திட்டா லேகமாய்நிறைந்தோனானே. ()

அந்தவாறிருந்துகொண்டே யானந்தமநுபவிக்க
எந்தவாறிருந்துகொண்டா லெனக்கிதுதெரியுமென்னில்
இந்தமூன்றவத்தைதன்னி லெழுந்திடும்விருத்திநீக்கில்
அந்தவாறிருந்துநீயு மானந்தமடையலாமே. (௧௬௮)

வாதனைவசத்தினாலே வருகிறவிருத்தியெல்லாம்
ஏதினாலடக்கலாகு மென்றுதான்விசாரஞ்செய்யில்
போதமாமிராசனானாய்ப் புந்தியைம்புலன்களெல்லாம்
தாதராயிருக்கப்பெற்றாற் சகலமுமடங்குந்தானே. (௧௬௯)

விருத்திகளடக்கவின்னம் விநோதமாம்யோகத்தாலே
துருத்திபோலூதுமூச்சைச் சுகமுடனக்கினிற்கும்
கருத்ததற்கில்லையென்னிற் காரணசரீரமாகிப்
பெருத்ததோரவித்தைதன்னைப் பிடிங்கிடலடங்குந்தானே.

காரணசரீரந்தன்னைக் களைவதெவ்வாறென்றாகில்
ஆரணம்பொய்சொல்லாதே யதன்பொருளகத்திலுற்றுப்
பூரணமாகுமென்மேற் புவனங்கடோற்றமென்று
தாரணைவந்ததாகிற் றரித்திடுமவித்தையெங்கே. (௧௭௧)

அப்படியிருக்கச்சித்த மலைகுதேவிவகாரத்தில்
எப்படிக்கூடுமென்னி லென்னைவிட்டொன்றுமில்லை
இப்படிக்கண்டதெல்லா மென்மயமென்கனாப்போல்
கற்பிதமென்றுதானே காண்கின்றசித்துநானே. (௧௭௨)

சித்துநானிறைந்தோனென்ற திடமறவாதிருந்தால்
எத்தனையெண்ணினாலு மேதுசெய்தாலுமென்ன
நித்திரையுணர்ந்தபின்பு நிற்கின்றகனாவேபோல
அத்தனையும்பொய்தானே யானந்தவடிவுநானே. (௧௭௩)

நானெனவுடலைத்தானே நம்பினேனனேகசென்மம்
ஈனராய்ப்பெரியோராகி யிருந்தவையெல்லாமிப்போ
கானலில்வெள்ளம்போலக் கண்டுசற்குருவினாலே
நானெனவென்னைத்தானே நம்பியிடேறினேனே. (கஎச)

என்னபுண்ணியமோசெய்தே னேதுபாக்கியமோகாணேன்
நன்னிலந்தனிலெழுந்த நாரணன்கிருபையாலே
தன்னியனானேனானுந் தரீயத்தைவீசுகின்றேன
தன்னியனின்னுநானே தாண்டவமாடுகின்றேன். (கஎரு)

தத்துவஞானம்வந்த சந்தோடவதிசயத்தால்
நித்தமாடுவன்காணென்ற நிலைமுன்னமேயறிந்த
சத்தியமதனாலன்றோ தாண்டவாவென்றழைத்தார்
அத்தனைமகிமையுள்ளோரன்னையும்பிதாவுந்தானே. (கஎசு)

வந்ததோரிந்தானந்த மகிழ்ச்சியாருடன்சொல்வேன்யான்
சிந்தையிலெழுந்துபொங்கிச் செகமெலாநிறைந்துதேக்கி
அந்தமில்லாமலாச்சே யப்படிக்குருவேதாந்த
மந்திரமருளுமீசன் மலரடிவணங்கினேனே. (கஎஎ)

வித்தியானந்தமிந்த விதமெனவிளம்பினோமே
பத்தியாலிந்தநூலைப் பார்த்தனுபவித்தபேர்கள்
நித்தியந்தருமநிட்டை நிலைதனையறிந்துசீவன்
முத்தியையடைந்திருந்த முனிசுரராகுவாரே. (கஎஅ)

பூரணப்பொருளாம்வித்தி யானந்தம்விளங்கவேதும்
காரணங்குறைவில்லாமற் கைவல்யநவநீதத்தைப்
பூரணமாக்கவேண்டிப் புருவமாநன்னிலத்தில்
நாரணகுருநமக்கு நவின்றனர்யோகில்வந்தே. (கஎகூ)

அன்னைதன்னருளினாலே யகம்புறமின்றியொன்றாய்
எண்ணமிலிலக்கியார்த்தத்தின்பொருளதுநானென்ன
நண்ணினசரீரமாதி நாதத்தினுபாதியென்றே
கண்ணதாயனைத்துங்காணக் காட்டினன்றாண்டவீசன். ()

(வேறு.)

ஆன்றபதமாமூன்றிற்குமதுநீயானாயெனும்பொருளிற் சான்றதுரியாதீதமெனுந்தடையற்றிலங்கொண்சைதன்னியம், ஊன்றியுணர்ந்தோர்விகற்பமயக்கொழித்துத்தடையுமுடறுத்துத், தோன்றித்தானேதானாகத்துலங்கு மவர்க்கேசுவாநுபவம். (கஅக)

என்னுமகாவாக்கியநான்குமிசைக்கும் வித்தியானந்தமீதே, சொன்னநாராயணன்பாதந்தொழுதுதுதித்தோர்துகளற்றோர், இன்னமாணுக்கன்குருவாலிச் சந்தேகந்தெளிந்தின்பந், துன்னிநிறைந்துநின்றோர்கடியேமுத்தராமன்றே. ()

தத்துவவிளக்கத்தாலுஞ் சந்தேகந்தெளிதலாலும்
ஒத்திருள்விடாதமாயாவுள்ளிருளிரியவோங்கும்
சித்ததாமொளிவிளங்கச் செய்துபின்விருத்திபேதப்
புத்தியால்வருமையத்தைதப்புளாயறத்தெளிவித்தாண்டான்

ஆண்டதேசிகனுமைய நாரணனனந்தன்பாதம்
பூண்டவாரோபத்தான்முன் பொய்மயக்காய்வந்தத்தை
மாண்டநல்லபவாதத்தான் மாய்த்தருணோக்கத்தென்றும்
காண்டிடவைத்தளித்தகாரணுபோற்றிபோற்றி. (கஅச)

இந்நிலந்தனிற்கைவல்யநவநீதமெனப்பேரிட்டு
நன்னிலமருவுநாராயணன்சொன்னஞானநூலைப்
பன்னியாராய்ந்துபார்ப்போர் பரமார்த்தசொரூபமாகி
அன்னியவனர்த்தம்பொய்யாயானந்தமெய்யாய்வாழ்வார் ()

குலவுசற்குருவின்பாதக்குளிர்புனல்தலைமேற்கொண்டால்
உலகினிற்றீர்த்தமெல்லா முற்றபே றடைவார்போல
நலமையாகுங்கைவல்ய நவநீதநூலைக்கற்றோர்
பலகலைஞான நூல்கள்படித்தஞானிகளாய்வாழ்வார் (௧௮௯)

சந்தேகந்தெளிதற்படலம்

முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨-இ திருவிருத்தம்-௨௯௪.

கைவல்யநவநீதம்

முற்றுப்பெற்றது.

பரிசோதன பத்திரம்.

கைவல்ய நவநீதம்.

முதற் படலம்.

பக்கம்.	பாட்டல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௭	௨௭	௨	வேறோ ...	வேறே
௮	௩௪	௧	பற்றிஞ் ...	பற்றுஞ்
௯	௩௫	௩	மித ...	மத
ஷை	௪௧	௧	பூத் ...	பூத
௰௬	௭௭	௪	நாலு ...	நாளு
ஷை	௭௮	௪	விட்டும் ...	விட்டு

இரண்டாவது படலம்.

௨௪	௰௨	௧	விரு ...	வரு
ஷை	௰௫	௫	யடை ...	யடைவ
௨௯	௩௯	௨	ஒட்டு ...	ஓட்டு
௩௬	௭௫	௧	காத் ...	காமத்
௪௨	௱௭	௩	சித் ...	சத்
௪௯	௱௪௧	௪	சுவா ...	சுகா
௫௰	௱௪௫	௨	மிகு ...	மிரு
௫௨	௱௫௪	௧	மப்மி ...	மப்பி
௫௩	௱௬௨	௨	யுன் ...	யின